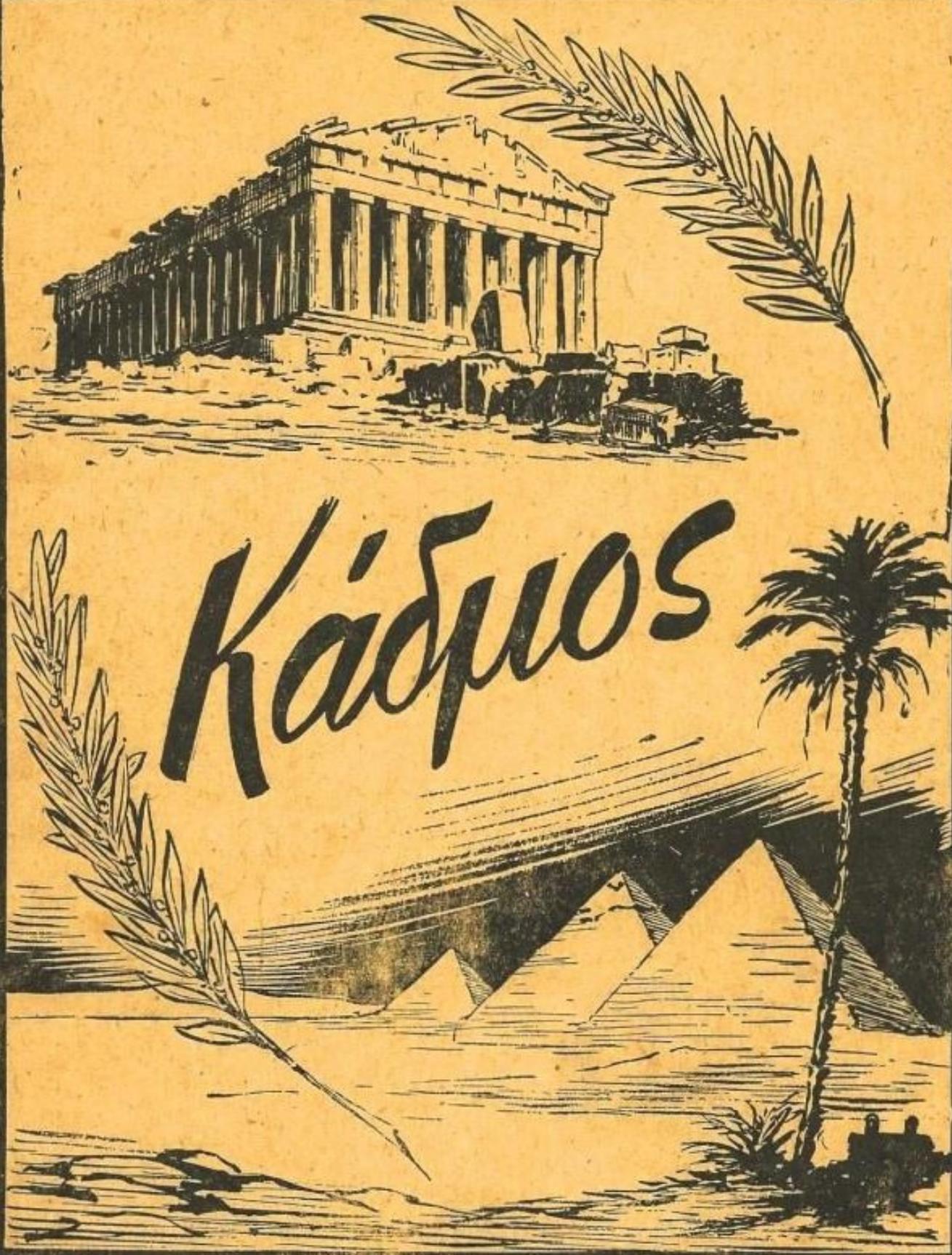

Κάδμος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1958 Οι σκηνές είναι από το σκετς της 5ης Δημοτικού : "Ο ερχομός του καινούργιου χρόνου". Τον Αϊ Βασίλη υποδύθηκε ο τελειόφοιτος Κωνσταντόπουλος Μιχαήλ, ο οποίος προσέφερε δώρα και γλυκίσματα στους μαθητές των τριών πρώτων τάξεων του Δημοτικού., κλείνοντας έτσι η γιορτή.

Στο σκετς εμφανίστηκαν οι Βλασσόπουλος Π., Καττής Δ., Λάμπρος Αλ., Φρονίστας Αρ., Κλωνάρης Ν., Κάβουρας Αν., Ψηρούκης Στ.

Τελειόφοιτοι το 1966. Εμφανίζονται οι Τέρης Βουρλιώτης, Πάσσαρης Γ., Δαλόγλου Π., Πομώνης Σπ., Βλασσοπούλου Β., και άλλοι που δεν τους αναγνωρίζω.

Κ Α Δ Μ Ο Σ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΛΙΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521,
www.ambetios.gr , ambetios@ambetios.gr

ΤΕΥΧΟΣ
4/2016

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Αρχισυντάκτης :

Ευάγγελος Πεζάς, evanpezas@gmail.com

Μέλη :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com
Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com
Δημήτρης Πιερής, dpieris@gmail.com
Λήδα Καρρά, ledaliongr@yahoo.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ :

Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- Μαρία Αδαμαντίδου, marouli1@gmail.com
- Σταύρος Γεωργιάδης, georgiadis.stavros@gmail.com
- Αλέκος Γκρέις, greissaleco@yahoo.com
- Πέρσα Κουμούτση, persacoum@gmail.com
- Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com
- Λάμπρος Μπενοβίας, vassoula1@yahoo.com
- Νίκος Νικηταρίδης, nbnikit@gmail.com
- Λάκης Πεζάς, evanpezas@gmail.com
- Χρήστος Ζερεφός, zerefos@geol.uoa.gr
- Μιλτιάδης Ραδόπουλος, ortopaediccenter@yahoo.com
- Έφη Χαλκιά-Μαλαχία evchalkia@ath.forthnet.gr
- Κώστας Φέρρης ferris@otenet.gr
- Χρίστος Χριστοφόρου, cschristoforou@sympatico.ca
- Νανά Ευσταθιάδου, anpapavasiliou@yahoo.gr
- Λάκης Κουσανέλλος, ydelpis@gmail.com
- Απόστολος Δωρίτης, architects@doritis.gr

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

♦	Δuo Λόγια από τον Πρόεδρο, γράφει ο Νικόλαος Βαδής	4
♦	Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη, γράφει ο Λάκης Πεζάς	5
♦	Το σκίτσο του Κάδμου, σκισσάρει ο Σταύρος Γεωργιάδης	7
♦	Αιγυπτιώτης πατέρας Αθηναίος υιός, γράφει ο Χρήστος Ζερεφός	8
♦	Εκδήλωση Δήμου Αμαρουσίου : Αιγυπτιώτες Ευεργέτες, του Ν. Νικηταρίδη, γράφει ο Λάκης Πεζάς	10
♦	Επιστημονικό άρθρο : Το σύνδρομο διαβητικού ποδιού, γράφει ο Μιλτιάδης Ραδόπουλος-Μαρνέλλος	12
♦	Οι συμμαθητές μου αύριο. Ποίημα του Λάκη Κουσανέλλου	15
♦	Έκθεση ιδεών δημοτικού, γράφει ο Μιχαήλ Ελευθερίου	16
♦	Ελληνική Παράδοση- Παραδοσιακοί χοροί Κεντρικής Μακεδονίας, γράφει η Καίτη Μπαραμίλη	18
♦	Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα, γράφει ο Λάμπρος Μπενοβίας	20
♦	Ευτυχία, γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία	21
♦	Κριτική βιβλίου Ανδρέα Γιοβάνου, γράφει η Πέρσα Κουμούτση	23
♦	Δεύτερη γενιά των Αμπετειανών: Πρόσδος και διάκριση, γράφει ο Απόστολος Δωρίτης	24
♦	Παρουσίαση βιβλίου του Μαριαντώνη Πολίτη	24
♦	Πρόσκληση για τα 20 χρόνια του Συλλόγου μας & σκίτσο του Γκρέις	25
♦	Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο Καΐρου, γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη	26
♦	Η Ελένη του Ευριπίδη ως χοροδραμα & απολυτήριο Ξενακίου Σχολής & τα Αιγυπτιώτικα,	27
♦	Κούμπρι ελ Λαμούν. Απόσπασμα από κινηματογραφικό Σενάριο του Κώστα Φέρρη	28
♦	Αναμνήσεις από την Αμπέττειο :“Το Σουγιαδάκι», γράφει ο Χρίστος Χριστοφόρου	29
♦	Οι αναγνώστες μας γράφουν	29
♦	Φωτογραφία με ανάμνηση από θεατρική παράσταση στην Αμπέττειο, γράφει η Νανά Ευσταθιάδου	30

Ο ΚΑΔΜΟΣ φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν και διανέμεται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή στα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.

Κάδμος

Δυο Λόγια από τον Εκδότη και Πρόεδρο του Συλλόγου μας

.....γράφει ο Νικόλαος Βαδής, απόφοιτος 1963

Αγαπητοί Αμπετεϊανοί σε όλο τον κόσμο,

Μετά την ανάπαυλα των ψυχών και των σωμάτων το καλοκαίρι, που εύχομαι σε όλους να ήταν μια αξέχαστη εμπειρία, ήρθε η ώρα και πάλι να ριχτούμε στη μάχη της ζωής με αισιοδοξία και δημιουργικότητα. Μακάρι ο ψυχικός δεσμός που ενώνει όλους εμάς τους απόφοιτους της Αμπετείου, όπου κι αν μας οδήγησε η μοίρα μας, να μας κάνει πιο δυνατούς και πιο πρόθυμους για κοινές δράσεις.

Αυτή η επιθυμία για συνεργασία μεταξύ μας φαίνεται τελευταία να έχει εμπνεύσει πολλούς από εμάς και να συζητείται έντονα πώς θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Ένα εξαιρετικό παράδειγμα είναι μια νέα πρωτοβουλία του σχολείου μας που φαίνεται να άγγιξε την ψυχή πολλών εκλεκτών αποφοίτων. Πράγματι το Σεπτέμβριο, με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας στην Αθήνα, εμού και του κ. Πεζά, συναντήθηκε ο διάσημος μουσικός του σχολείου μας κ. Γιώργος Delphis (Κουσανέλλος για όλους εμάς τους παλιούς συμμαθητές του) με τον υπεύθυνο στρατηγικού σχεδιασμού της Αμπετείου κ. Γιάννη Τζουμέρκα (Φιλολόγο, Ζωγράφο και Γλύπτη, MSc, MPA), ο οποίος του ανέλυσε το φιλόδοξο διεθνές πολιτιστικό project που έχει αναλάβει η Σχολή για την τρέχουσα σχολική χρονιά: να ανεβάσουμε την τραγωδία του Ευριπίδη *Ελένη* ως χορόδραμα με τη συμμετοχή σχολείων από την Αίγυπτο και το εξωτερικό (αναλυτικότερα, στο σημείωμα του Κάδμου και στην νέα ιστοσελίδα του ιδρύματος www.idryma-abet.gr). Ο αγαπητός μας πιανίστας της Όπερας του Παρισιού και συνθέτης με τεράστια διεθνή εμπειρία όχι μόνο ενθουσιάστηκε από την ιδέα αλλά ανέλαβε αμέσως την ευθύνη να συνθέσει αυθεντική μουσική για την παράσταση και να δώσει όλες του τις δυνάμεις, ώστε και άλλοι Αμπετεϊανοί να εμπλακούν δημιουργικά σε αυτό. Έτσι, εκπαιδευτικοί του σχολείου μας, μαθητές και απόφοιτοι έρχονται για πρώτη φορά να δουλέψουν μαζί εθελοντικά για μια μεγάλη προσπάθεια αντάξια της παράδοσής μας. Ευελπιστώ ότι και άλλοι απόφοιτοι και σχολεία από όλο τον κόσμο θα έρθουν να συμμετάσχουν και ότι θα στηρίξουν το ανέβασμα της παράστασης τόσο στο Κάιρο, όσο και στην Αθήνα. Να υπενθυμίσω εδώ ότι θα τα πούμε και από κοντά στις 23 Οκτωβρίου που θα γιορτάσουμε τα 20 χρόνια του Συλλόγου μας.

Με αυτές τις σκέψεις και αυτό το όραμα σας καλωσορίζω όλους στη νέα και βαθιά ανανεωμένη έκδοση του Κάδμου και εύχομαι σε όλους οι αναμνήσεις από το σχολείο να σας συντροφεύουν γόνιμα στη ζωή και νέες αναμνήσεις να γεννηθούν μέσα από κοινές δράσεις. Γιατί, όπως λέει και ο Αριστοτέλης, με δράση κατακτούμε τις αρετές, όπως και τις τέχνες.

Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Αγαπητοί μας φίλοι και φίλες του Συλλόγου μας και του **ΚΑΔΜΟΥ**,

Λίγο καθυστερημένα σας έρχεται ο **ΚΑΔΜΟΣ** στον Οκτώβρη αυτή την φορά. Θέλαμε να έχουμε, μέσα σ' αυτό το τεύχος, λεπτομέρειες και φωτογραφίες από την πολύ επιτυχημένη εκδήλωση του Συλλόγου μας, σε συνεργασία με τον **Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων** και υπό την αιγίδα και φιλοξενία του **Δήμου Αμαρουσίου**, με τίτλο «**Αιγυπτιώτικος Ευεργετισμός**» του **Νίκου Νικηταρίδη**. Πάνω από 200 άτομα παρακολούθησαν την παρουσίαση του Νίκου και θα είχαμε τουλάχιστον 250 αν ο καιρός ήταν καλλίτερος και οι καρέκλες στην αίθουσα περισσότερες. Ήταν μια μεγάλη επιτυχία του Νίκου, του **Τάκη Σφακιανόπουλου**, του **Μίμη Πιερή** και της **Καίτης Μπαράμιλη** που εργάστηκαν σκληρά, μεθοδικά και το αποτέλεσμα ήταν μια αξιοπρεπής, άρτια οργανωμένη παρουσίαση. Το πλήρες βίντεο με «camera-woman» την **Καίτη** και την επεξεργασία του **Τάκη** θα το βρείτε στην διεύθυνση <https://www.youtube.com/watch?v=t-Or6Oq1Ak0>.

Το Οκτωβριανό μας τεύχος είναι γεμάτο από Αμπετειανά ταλέντα. Μια φωτογραφία που μου έδωσε ο **Νίκος Βλασσόπουλος** της αδελφής του και αξέχαστης φίλης μας **Βεατρίκης**, ντυμένη Αμαλία, με την αγαπημένη της φίλη **Νανά Ευσταθιάδου**, σε θεατρική παράσταση της Αμπετείου, θα σας θυμίσει τις όμορφες κοπέλες που κληρονόμησε η Αμπετείου όταν έκλεισε το Αχειλλοπούλειο στο Κάιρο. Το άρθρο της Νανάς, που συνοδεύει την φωτογραφία, θα σας συγκινήσει. Είμαι πανευτυχής που η Νανά αποδέχτηκε μια πρότασή μας και θα έχει την δική της στήλη σε κάθε τεύχος του **ΚΑΔΜΟΥ** από το τεύχος του Ιανουαρίου.

Ένα ημιβιογραφικό αφήγημα, «**Ευτυχία**», είναι η τελευταία λογοτεχνική παρουσία της συμπαθέστατης Ηλιοπολίτισσας φίλης μας και τακτικής συνεργάτιδας του **ΚΑΔΜΟΥ**, **Έφης Χαλκιά-Μαλαχία**. Με την Έφη μεγαλώσαμε μαζί στην όμορφη Ηλιούπολη των καιρών μας και, επιτέλους, με το άρθρο της αυτό, κατάλαβα γιατί δεν ανταποκρίθηκε ποτέ στην παιδική μου αγάπη για εκείνη ...υπήρχε ένας μελαψός πρασινομάτης Αιγύπτιος που είχε κατακτήσει την παιδική της καρδιά!

Η ημερομηνία 26 Ιανουαρίου 1952 ήταν μια ιστορική μέρα για την αγαπημένη μας Νειλοχώρα. Παραιτήθηκε και έφυγε ο **Φαρούκ** και ήρθε ο **Νάσερ**, πρώτα με τον **Ναγκίμπ** μπροστά και μετά παντοδύναμος και ήρωας όλων των Αράβων. Εγώ ήμουν 7 χρονών και στο Δημοτικό της **Μελαγχροινείου**, ο **Κώστας Φέρρης** ήταν σε μία τάξη της Αμπετείου και είχε μάθημα Νέων Ελληνικών με καθηγητή τον κύριο **Λιούρη**. Το θέμα, ο Αλεξανδρινός ποιητής Καβάφης. Ξαφνικά το μάθημα διακόπτεται από τον επιστάτη της σχολής που λέει κάτι στο αυτί του Λιούρη. Έξω ακούγονται φωνές διαδηλωτών που γίνονται πιο δυνατές όσο περνάει η ώρα. Η επανάσταση έχει ξεκινήσει στην Αίγυπτο και ο **Κώστας Φέρρης**, στα θρανία της Αμπετείου, γράφει το πρώτο του κινηματογραφικό σενάριο! Απόσπασμα από το σενάριο αυτό με τίτλο «**ΚΟΥΜΠΡΙ ΕΛ ΛΕΜΟΥΝ**» θα βρείτε στον **ΚΑΔΜΟ** του Οκτωβρίου.

Ο Ακαδημαϊκός **Χρήστος Ζερεφός** γεννήθηκε στο Κάιρο και είναι 4^η γενιά Αιγυπτιώτης. Ο προπάππος του Παναγιώτης Ζερεφός έφτασε στην Αλεξάνδρεια το 1840, ο παππούς του και ο πατέρας του γέννημα θρέμμα της Αλεξάνδρειας και ο Χρήστος γεννήθηκε στο Κάιρο και σπούδασε στην Αμπετείου. Ένα σύντομο βιογραφικό του Χρήστου θα βρείτε, μαζί με το άρθρο του, στην στήλη του **ΚΑΔΜΟΥ** «Αιγυπτιώτης πατέρας Αθηναίος υιός». Είναι μεγάλη τιμή για τον **ΚΑΔΜΟ** να φιλοξενήσει στις σελίδες του τον Χρήστο Ζερεφό, έναν άνθρωπο που κάνει όλους εμάς τους Αιγυπτιώτες, ανά την υφήλιο, περήφανους. Η συνήθης πολυλογία στον χαιρετισμό του Αρχισυντάκτη εδώ παίρνει ...ρεπό!

Είχαμε κλείσει την στήλη **Αμπετειανοί στο εξωτερικό «en famille»** με έναν φίλο στην Αυστραλία που τελευταία στιγμή δεν μπόρεσε να μας στείλει φωτογραφία και σύντομο βιογραφικό. Επειδή στις αρχές της δεκαετίας του '80 ζούσα στην Νέα Υόρκη και ήμουν μέλος του **Συλλόγου Αιγυπτιωτών ΗΠΑ και Καναδά**, μια φωτογραφία με αγαπημένους φίλους Αιγυπτιώτες από Νέα Υόρκη, Μόντρεαλ και Τορόντο καλύπτει το κενό που άφησε την τελευταία στιγμή ο φίλος από τα μακριά.

Έχω ακούσει πολλές ιστορίες για το πώς ήταν οι εκδρομές της Αμπετείου στην **Μονή της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά**, πριν τα μοντέρνα πούλμαν, την υπόγεια ταχεία οδό κάτω από το κανάλι και τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο μέσα από την έρημο του Σινά. Περιέγραψα όσο καλλίτερα μπορούσα αυτές μου τις εντυπώσεις στον σκιτσογράφο μας Σταύρο και το σκίτσο του για το τεύχος του Οκτωβρίου είναι ένα μικρό έργο τέχνης. Ελπίζω να γελάσε-

τε λίγο και οι παλαιοί Αμπετειανοί, που έκαναν αυτήν την εκδρομή τότε, να δικαιώσουν την φαντασία μου και να συγχαρούν τον καταπληκτικό μας σκιτσογράφο, **Σταύρο Γεωργιάδη**.

Ο ΚΑΔΜΟΣ στο τεύχος αυτό επίσης παρουσιάζει τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς της **Καίτης Μπαραμίλη**, από την πανέμορφη **Κεντρική Μακεδονία**, το Αιγυπτιακό λαογραφικό σκίτσο του **Άλεξ Γκρέις**, με τα αγαπημένα μας μάγκος, την στήλη της Αμπετείου με τα **«Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα»** του Αμπετειανού καθηγητή κ. **Λάμπρου Μπενεβία**, μία ανάμνηση-αφήγημα από την παλαιά **Αμπέτειο**, **Αλ Μάτοια**, το **Σουγιαδάκι**, του Αμπετειανού από το Μόντρεαλ του Καναδά, **Χρίστου Χριστοφόρου**, απόφοιτο του 1950 και την κριτική βιβλίου της **Πέρσας Κουμούτση** για το τελευταίο βιβλίο του **Ανδρέα Γιοβάνου**, **«Ψεύτικες Ζωές»**. Ο Ανδρέας μου είπε ότι ετοιμάζει το τρίτο του βιβλίο και η ελληνική μετάφραση του πρώτου του βιβλίου, **HELIOPOLIS**, είναι σχεδόν έτοιμη. Τώρα κατάλαβα γιατί τον τελευταίο καιρό ο **Ρίκος** είχε χαθεί τελείως από την παρέα μας. Επίσης ο **ΚΑΔΜΟΣ** παρουσιάζει το νέο βιβλίο **«Μύρκα»** του Αμπετειανού **Μαριαντώνη Πολίτη**, πολλές, πολλές φωτογραφίες από παραστάσεις στο **Θέατρο της Αμπετείου**, το οποίο, όπως μας πληροφόρησε ο πρόεδρος **Νικόλας Βαδής** ανακαινίζεται με σύγχρονα οπτικοακουστικά μηχανήματα και σκηνικές εγκαταστάσεις.

Ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας και κατά την ταπεινή μου γνώμη, από τους καλλίτερους ορθοπεδικούς γιατρούς της Ελλάδος, **Μιλτιάδης Ραδόπουλος- Μαρνέλλος** γράφει για τα τελευταία επιτεύγματα της επιστήμης του σχετικά με το **Σύνδρομο Διαβητικού Ποδιού**. Καλά θα κάνουμε όλοι να το διαβάσουμε προσεκτικά και να ακολουθήσουμε τις συμβουλές του. Η **Μαρία Αδαμαντίδου - Κουτρομπάκη** γράφει, με το μοναδικό της στυλ όπως πάντα, με ωραίες φωτογραφίες, για μια συγκινητική βραδιά μνήμης στο **Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο Καΐρου** το 1993. Από το λεύκωμα του **Τάκη Σφακιανόπουλου** πήραμε μια έκθεση ιδεών του **Μιχαήλ Ελευθερίου** για τον Νείλο με κάτι απίθανες ζωγραφιές με σκηνές γύρω από το οικοσύστημα του μεγάλου Αιγυπτιακού ποταμού. Ρωτάμε τους αναγνώστες του **ΚΑΔΜΟΥ**, ποιος ήταν ο Μιχαήλ Ελευθερίου, πότε ήταν στην Αμπέτειο και τι απέγινε το φανερό ταλέντο που είχε στην ζωγραφική. Ένα ενδεικτικό έτος 1936-37 από την **Ξανάκειο Αστική Σχολή Αρρένων** του Αμπετειανού **Αναστασίου Μαδουρόπουλου** μας έδωσε ο γιος του Αντώνης. Το δημοσιεύουμε ευχαρίστως και ζητάμε από τους αναγνώστες μας να μας στείλουν Ενδεικτικά ή Απολυτήρια από τα χρόνια τους στην Αμπέτειο, Ξανάκειο, Αχιλλοπούλειο ή Μελαγχροίνειο.

Την τραγωδία Ελένη του Ευριπίδη θα ανεβάσει η Θεατρική Ομάδα της Αμπετείου Σχολής στο Κάιρο ως Χορόδραμα. Η Ελένη, στην τραγωδία του Ευριπίδη, δεν το σκάει με τον Πάρη στην Τροία, αλλά αφήνει την Σπάρτη και τον Μενέλαο και πάει... Αίγυπτο με έναν Φαραώ! Την σκηνοθεσία και την επεξεργασία κειμένου έχει ο υπεύθυνος στρατηγικού σχεδιασμού της Αμπετείου Σχολής, ο φιλόλογος, ζωγράφος και γλύπτης **Γιάννης Τζουμέρκας** και την μουσική για την παράσταση θα συνθέσει ο **Λάκης Κουσανέλλος**, συγνώμη...Γιώργος Δέλφης.

Τέλος όλοι εμείς στο ΔΣ του Συλλόγου μας είχαμε μια ευχάριστη έκπληξη. Με μεγάλη χαρά μάθαμε ότι σε Διεθνές Συνέδριο με θέμα την **«Ενσωμάτωση λειτουργιών σε πολυμερή υλικά»** που έγινε στο τέλος Σεπτεμβρίου στο **«Potsdam University»** της Γερμανίας, στα πλαίσια του οποίου παρουσιάστηκαν 86 ερευνητικές εργασίες σε «posters», το βραβείο έλαβε η **Αφροδίτη Δωρίτη**, κόρη του Αμπετειανού **Απόστολου Δωρίτη**, απόφοιτου 1962 και Ειδικού Γραμματέα του ΔΣ του Συλλόγου μας και της **Παυλίνης Καραναστάση**, Καθηγήτριας Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Τώρα κατάλαβα γιατί στο τελευταίο μας Συμβούλιο ακόμα και τα ...αυτιά του Απόστολου χαμογελούσαν με υπερηφάνεια. Περισσότερες πληροφορίες για την Αφροδίτη Δωρίτη στις σελίδες του **ΚΑΔΜΟΥ** που έχετε μπροστά στην οθόνη σας.

Η Συντακτική επιτροπή του περιοδικού σας, **Νικόλας Βαδής, Μίμης Πιερής, Καίτη Μπαραμίλη, Λήδα Καρρά** και εγώ σας ευχόμαστε καλό διάβασμα και καλό φθινόπωρο.

Έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Αμπέτειο; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σθήσει! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν. Γράψε το!

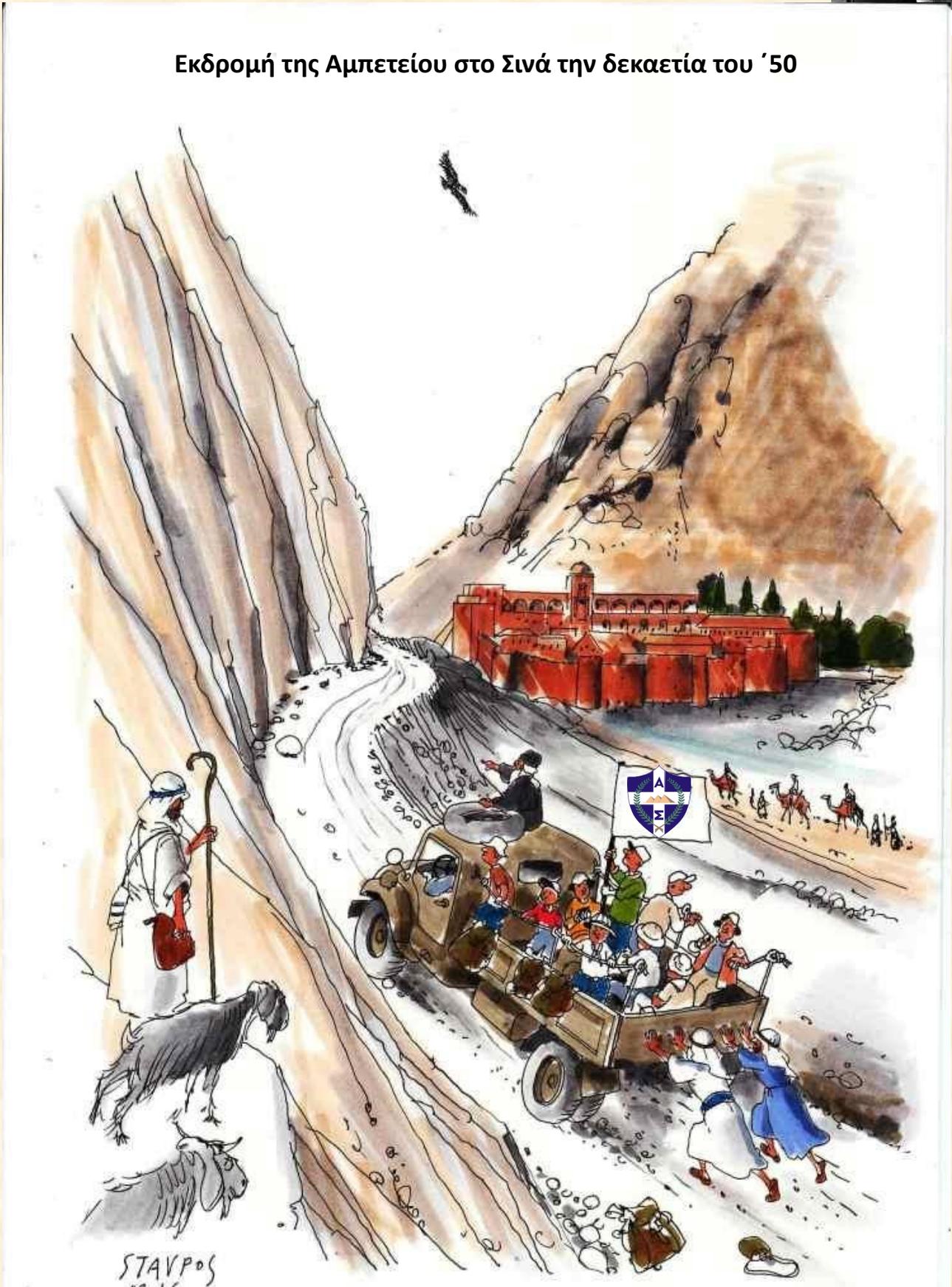
και στείλε το στην συντακτική επιτροπή του Κάδμου. Τα υπόλοιπα θα τα φροντίσουμε εμείς.

Το Σκίτσο του Κάδμου

...σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης

Εκδρομή της Αμπετείου στο Σινά την δεκαετία του '50

Θέμα : Αιγυπτιώτης Πατέρας Αθηναίος υιός

.....γράφει ο Αμπετειανός Χρήστος Ζερεφός

Καθηγητής, Ακαδημαϊκός— Επόπτης του Κέντρου Ερεύνης

Φυσικής της Ατμοσφαιρας και Κλιματολογίας της Ακαδημίας Αθηνών

Το ερώτημα που τέθηκε από το περιοδικό αφορά στις διαφορές στο περιβάλλον που μεγάλωσε η γενιά των δεκαετιών '40, '50 και '60 στο Κάιρο και σε αυτό όπου μεγάλωσαν τα παιδιά μας στην Ελλάδα στις δεκαετίες μετά το '80 και μέχρι σήμερα. Κατ' αρχήν ο προπάππος μου εκ πατρός, Παναγιώτης Ζερεφός, έφθασε στην Αλεξάνδρεια κατά το 1840, ο παππούς μου, Νικόλαος Π. Ζερεφός, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1842, ο πατέρας μου, Στυλιανός Ν. Ζερεφός, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1881 και εγώ γεννήθηκα στο Κάιρο το 1943. Η μεταφορά από την Κρήτη στα Κύθηρα και μετά στην Αλεξάνδρεια υπήρξε βίαιη, όπως και βίαια ήταν τα γεγονότα που χαρακτήρισαν την πτώση του Χάνδακα και στη συνέχεια τα Ορλωφικά, λίγες δεκαετίες μετά τα οποία έγινε και η μετανάστευση του προπάππου στην Αίγυπτο.

Το τι έδωσαν οι πρόγονοι μέχρι τον παππού μου είναι πολύ δύσκολο να το βρω ή και να το περιγράψω. Ξέρω όμως ότι ο παππούς μου σαν έμπορος στην Αλεξάνδρεια έδωσε αρχές ηθικής τάξης, εντιμότητας και εξαιρετικού σεβασμού στους νόμους και στα θεία στον πατέρα μου, ένα μέρος των οποίων μετέφερε σε εμένα και στα μεγαλύτερα αδέρφια μου. Στο σπίτι μας στο Κάιρο κυριαρχούσε πάντα ο νόστος, προφανώς κατάλοιπο από τους Ζερεφούς αλλά και ενισχυμένος από τη μητέρα μου, η οποία ήταν Ελλαδίτισσα και με μεγάλη επιθυμία επαναπατρισμού. Όμως ο πατέρας μου δεν ενέδιδε στο νόστο γιατί δεν εμπιστευόταν τους Ελλαδίτες, αλλά ταυτόχρονα δεν έπαυε να ακούει κάθε βράδυ το ελληνικό πρόγραμμα από το ραδιόφωνο και όταν τελείωνε το πρόγραμμα και άρχιζε ο Εθνικός Ύμνος όσοι ήμασταν γύρω από το ραδιόφωνο σηκωνόμασταν όρθιοι. Σε όλα ότι γινόντουσαν στο σπίτι κυριαρχούσε η αξία του «έδωσα το λόγο μου», αλλά ταυτόχρονα κυριαρχούσε και ο αμοιβαίος σεβασμός, μια καλή πρώτη βιβλιοθήκη και πολλή μουσική, στην οποία είχαν μεγάλη κλίση και οι δύο γονείς μου. Αυτή την κληρονομήσαμε και εγώ και ο γιος μου.

Έφυγα νωρίς από την Αίγυπτο κουβαλώντας τις αξίες της οικογένειας αλλά και την υπακοή και το σεβασμό στην τάξη (μολονότι ήμουν πολύ άτακτος) που μας είχε επιβάλει ο Κονάς και οι καθηγητές μας στην Αμπέτσιο, για τους οποίους πάντα θα διατηρώ τη γλυκιά ανάμνηση για τα πνευματικά εφόδια που μας έδωσαν. Σπούδασα, εργάσθηκα, παντρεύτηκα τη φιλόλογο-αρχαιολόγο Έφη Ξηροτύρη και ζήσαμε και ζούμε σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Αποκτήσαμε έναν γιο, ο οποίος γεννήθηκε στην Αθήνα αλλά μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε στην Αγγλία και στην Αμερική Αρχιτέκτονας και είναι σήμερα Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Τις ίδιες αξίες που είχαμε στο Κάιρο, στην οικογένεια, βρήκα και στην οικογένεια της Έφης. Ήδη ο πατέρας της και ο θείος της έγραψαν ιστορία στην κοινωνιολογία και στη λογοτεχνία. Εγώ προσπάθησα στο λίγο χρόνο που είχαμε για να βρισκόμαστε μαζί με τον Στέλιο (διότι ταξίδευα στο εξωτερικό λόγω των επαγγελματικών υποχρεώσεων σχεδόν κάθε 10 μέρες) έστω και σε αυτά τα μικρά χρονικά διαστήματα με τη σειρά μου να κεντρίσω το ενδιαφέρον του παιδιού μου, εκτός των οικογενειακών παραδόσεων αλλά και στα θέματα του περιβάλλοντος. Οι εξαιρετικές του επιδόσεις και στην Ελλάδα σαν μαθητής αλλά και στην Αγγλία και την Αμερική και η μετέπειτα εξέλιξή του στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή νομίζω είναι ένα δείγμα επιτυχίας και όπως ξέρουμε κάθε επιτυχία έχει τις ρίζες της πάντοτε στην οικογένεια και στα σχολεία.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να παρατηρήσω βέβαια ότι απομόνωσα τα δύο περιβάλλοντα στα οποία μεγάλωσα εγώ στο Κάιρο και ο γιος μου στη Θεσσαλονίκη περιορίζοντάς τα στο σπίτι και στο σχολείο. Χρονικά όμως, τα περιβάλλοντα αυτά διαφέρουν σημαντικά για εξωγενείς λόγους. Πρώτον, οι δεκαετίες του '50 και '60 ήταν τελείως διαφορετικές από τις δεκαετίες του '80 και του '90. Οι δεκαετίες του '50 και '60 ήταν δεκαετίες ανάκαμψης από τις πληγές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, δεκαετίες ελπίδας, αλλά και δεκαετίες ασάφειας λόγω της γνωστής επανάστασης του Νάσερ και του «εκπατρισμού» μας από την Αίγυπτο στην Ελλάδα. Οι δεκαετίες του '80 και του '90 αντίθετα, ήταν δεκαετίες στις οποίες ο έξω χώρος κυριαρχήθηκε από πολιτικές ψευδαισθήσεις και από το σημαντικότερο ίσως γεγονός της νεότερης ιστορίας της χώρας, την ένταξή μας στην ΕΕ. Συμπίπτουν δε αυτά με την εισβολή της πληροφορικής στην καθημερινή μας ζωή και στη δημιουργία νέων άυλων ανθρώπων «εργαλείων» που οδήγησαν και οδηγούν στην εικονική πραγματικότητα.

Το εξωγενές περιβάλλον άλλαξε ριζικά, τόσο στο Κάιρο όσο και στην Ελλάδα. Ο χρόνος μετάβασης από την εικονική στην αληθινή πραγματικότητα δυστυχώς αυξάνεται συνεχώς, αφαιρώντας από τις νέες γενιές εκείνες τις εμπειρίες και εκείνες τις αναμνήσεις με τις οποίες μεγάλωσε η γενιά μου και οι γενιές των προγόνων μας. Είναι ένα θέμα δύσκολο, το οποίο εάν το συνειδητοποιήσει κανείς γρήγορα μπορεί να διαχειρισθεί και τους δύο χρόνους, και της εικονικής και της αληθούς πραγματικότητας, έτσι ώστε να παραμείνει άνθρωπος με τα ιδεώδη του και τις ηθικές και σταθερές βάσεις που πήρε στην οικογένειά του και στα σχολεία του.

Στην οικογένειά μας πάντοτε προτάσαμε τη σημασία των παραμυθιών των παππούδων αλλά και των γνώσεων και επεισοδίων και παρατηρήσεων που θυμόμαστε από τα σχολικά χρόνια. Θα έλεγα ότι τελικώς οι ερχόμενες γενιές, δηλαδή τα εγγόνια μας, εφόσον εξελιχθούν σε σκεπτόμενους ανθρώπους, θα έχουν πολύ ενδιαφέροντα θέματα σύγκρισης των ηθικών αξιών που γνωρίσαμε με εκείνες που θα δημιουργηθούν πιθανότατα από την υπερβολική χρήση της εικονικής πραγματικότητας προς την οποία τείνουμε χωρίς έλεγχο και συνεχώς αυξάνοντας τις ταχύτητες εμπλοκής της μέσα στην καθημερινότητά μας.

Η αίγλη πάντως των αρχών και βιωμάτων της κλειστής ελληνικής παροικίας του Καΐρου ή της Αλεξανδρείας κράτησε και κρατά ακόμα άσβεστη τη φλόγα που προσπαθήσαμε εκούσια και ακούσια να μεταφέρουμε στα παιδιά μας. Δεν ξέρω πόσο καλά το πετύχαμε, αλλά ξέρω ότι οι Έλληνες Αιγυπτιώτες γενικώς χαίρουν σεβασμού όχι μόνον στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό και μάλιστα πολλοί ξένοι μας διαφοροποιούν από τους υπολοίπους Έλληνες, πράγμα το οποίο προσπαθώ πάντοτε να αντικρούσω.

Αναπολώντας πίσω μου στις επτά δεκαετίες αληθούς πραγματικότητας, είμαι πεισμένος ότι η Αμπέτειος και το πνεύμα του Καΐρου και της Αλεξανδρείας εξακολουθούν πάντα να με συγκινούν και να αντακλώνται στο Στέλιο και στα εγγόνια μου, τον Χρήστο και την Καίτη.

Ο Χρήστος Ζερεφός με την σύζυγό του Έφη Ξηροτύρη και τον γιό του Στέλιο

Ο Χρήστος Ζερεφός γεννήθηκε στο Κάιρο και είναι Επόπτης του Κέντρου Ερεύνης Φυσικής της Ατμοσφαιρας και Κλιματολογίας της Ακαδημίας Αθηνών και Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής Όζοντος. Καθηγητής Φυσικής της Ατμόσφαιρας στα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Αθηνών, επισκέπτης καθηγητής στα Πανεπιστήμια Βοστώνης, Μινεσότα και Όσλο. Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, της Academia Europaea, της Νορβηγικής Ακαδημίας, της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών, της Ρωσικής Ακαδημίας Φυσικών Επιστημών και πολλών άλλων Ακαδημιών και επιστημονικών Ιδρυμάτων. Μεταξύ των πολλών διακρίσεων που έχει λάβει, συμπεριλαμβάνεται το Παγκόσμιο Βραβείο Όζοντος του Προγράμματος Περιβάλλοντος του ΟΗΕ. Επίτιμος Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει τιμηθεί με σημαντικές διακρίσεις από την Αμερικανική Γεωφυσική Ένωση (Excellence in Refereeing, Yoram Kaufman Award), την Ευρωπαϊκή Ακαδημία Επιστημών (Blaise Pascal Medal), το Πρόγραμμα Περιβάλλοντος του ΟΗΕ, τη Γαλλική Κυβέρνηση (ταξίαρχης του Ακαδημαϊκού Φοίνικα), το Δήμο Θεσσαλονίκης (Χρυσό Μετάλλιο), κ.α. Έχει επιβλέψει 50 Μεταπτυχιακές διπλωματικές εργασίες και περισσότερες από 30 Διδακτορικές διατριβές ενώ έχει δημοσιεύσει εκατοντάδες επιστημονικές εργασίες. Έχει ιδρύσει ή συν-ιδρύσει από το μηδέν τα εξής Επιστημονικά / Ερευνητικά Κέντρα: (1) Το Κέντρον Ερεύνης Φυσικής της Ατμοσφαιρας και Κλιματολογίας της Ακαδημίας Αθηνών (2) Το Εργαστήριο Φυσικής της Ατμοσφαιρας του Τμήματος Φυσικής του ΑΠΘ (1981) (3) Το Παγκόσμιο Κέντρο Χαρτογράφησης Όζοντος του Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού του ΟΗΕ (1991) (4) Το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στη «Φυσική του Περιβάλλοντος» του ΑΠΘ (1991) (5) Το Εργαστήριο Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος του Ιδρύματος Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών (2003) (6) Την Έδρα UNESCO για τις Φυσικές Καταστροφές στο Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών (2006) (7) Το Μουσείον Γεωαστροφυσικής στο Μέγαρον Σίνα του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών (2008) (8) Το Navarino Environmental Observatory (NEO) στη Μεσσηνία σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης και την εταιρεία TEMES (2009).

Ο Σύλλογος Αμπετείου Σχολής σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων και υπό την Αιγίδα και φιλοξενία του Δήμου Αμαρουσίου διοργάνωσε την Παρασκευή 7 Οκτωβρίου διάλεξη του συγγραφέα και ιστορικού ερευνητή Νίκου Νικηταρίδη με θέμα :

«Ο Αιγυπτιώτικος Ευεργετισμός—Οι Αιγυπτιώτες Ευεργέτες της Ελλάδας»

Η επιτυχημένη διάλεξη φιλοξενήθηκε στην Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου Αμαρουσίου και προλογίστηκε από τον πρόεδρο του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων κ. Κώστα Μιχαηλίδη και από τον πρόεδρο του Συλλόγου μας κ. Νικόλαο Βαδή.

Ένα πούλμαν που νοικιάστηκε από τον Σύλλογο Αμπετείου Σχολής μετέφερε από την Γλυφάδα, Παλαιό Φάληρο, Νέα Σμύρνη και από το εντευκτήριο του Συνδέσμου τα μέλη του Συλλόγου μας και του Συνδέσμου στον Δήμο Αμαρουσίου. Η προσέλευση των δημοτών Αμαρουσίου ήταν μεγάλη και στην εκδήλωση συμμετείχαν πάνω από 200 άτομα.

Την εκδήλωση άνοιξε η αντιδήμαρχος Αμαρουσίου κ. Χουλιώτη η οποία μετά από ένα σύντομο χαιρετισμό κάλεσε στο βήμα τον συντονιστή της βραδιάς, τον Γενικό Γραμματέα του Συλλόγου μας που ξεκίνησε την βραδιά ως εξής.

"Κυρία αντιδήμαρχε σας ευχαριστώ.

Κυρίες και Κύριοι, καλησπέρα σας και καλώς ήρθατε στον φιλόξενο αυτόν χώρο του Δήμου Αμαρουσίου. Ήμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που μας δίνεται η ευκαιρία απόψε, υπό την αιγίδα του Δήμου, να θυμηθούμε μαζί σας, και πολλοί από εμάς να μάθουμε, τι υπήρξε, τι σημαίνει, τι είναι ή τι ήταν τέλος πάντων αυτός, ο τόσο σημαντικός για την πατρίδα μας Αιγυπτιώτικος Ευεργετισμός.

Πριν σας παρουσιάσω τον σημερινό μας ομιλητή, επιτρέψτε μου να ζητήσω από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων, τον κύριο Κώστα Μιχαηλίδη, να μας πει δύο λόγια για τον Σύνδεσμο και το έργο του στην Ελλάδα."

(Το πλήρες κείμενο του χαιρετισμού του κ. Μιχαηλίδη, καθώς και όλες τις παρουσιάσεις της εκδήλωσης στον Δήμο Αμαρουσίου, θα βρείτε στην διεύθυνση <https://www.youtube.com/watch?v=t-Or6Oq1Ak0>.)

"Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε

Τώρα θέλω να καλέσω τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής στην Αθήνα, του οποίου Συλλόγου έχω την τιμή να είμαι ο Γενικός Γραμματέας. Ο πρόεδρός μας είναι και Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων, Γενικός Διευθυντής της Αμπετείου Σχολής στο Κάιρο, Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος Αμπέτ στο Κάιρο, με πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο Σινά, Σεβασμιότατο κ.κ. Δαμιανό και πρόεδρος του Ιστορικού Ελληνικού Κέντρου Καΐρου. Παρακαλώ τον κ. Νικόλα Βαδή να μας πει λίγα λόγια για την Αμπέτσιο Σχολή ...Κύριε Πρόεδρε.

(Το πλήρες κείμενο του χαιρετισμού του κ. Βαδή, καθώς και όλες τις παρουσιάσεις της εκδήλωσης στον Δήμο Αμαρουσίου, θα βρείτε στην διεύθυνση <https://www.youtube.com/watch?v=t-Or6Oq1Ak0>.)

Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε.

Κυρίες και Κύριοι, είναι μεγάλη χαρά και ιδιαίτερη τιμή για μένα να σας παρουσιάσω τον σημερινό μας ομιλητή.

Ο Νίκος Νικηταρίδης είναι, μα κυρίως νιώθει Αιγυπτιώτης. Παρόλο που είναι ο μόνος από την οικογένειά του που γεννήθηκε στην Ελλάδα, εν τούτοις φέρει στην ψυχή του τις μνήμες της ζωής όλων εκείνων, των δικών του ανθρώπων, που έζησαν στη Νειλοχώρα.

Στο ενεργητικό του έχει συλλογές ποιημάτων και διηγημάτων, επιμέλειες εκδόσεων, πάνω από 2.500 δημοσιεύματα κάθε είδους σε Αιγυπτιώτικα και μη περιοδικά κι εφημερίδες σε Ελλάδα, Αίγυπτο και Αυστραλία, καθώς και αρκετές μελέτες και διαλέξεις γύρω απ' την ιστορία των Ελλήνων της Αιγύπτου.

Μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, έχει αποσπάσει δύο πρώτα ποιητικά βραβεία και μία τιμητική διάκριση διηγήματος στην ελληνική Νότια Αφρική, καθώς και ένα τρίτο βραβείο διηγήματος σε σχετικό πανελλαδικό διαγωνισμό.

Η εργογραφία του περιστρέφεται κυρίως γύρω από την ιστορία και τη δράση του Ελληνισμού της Αιγύπτου και περιλαμβάνει 18 βιβλία, μεταξύ των οποίων τα : «Πατριαρχία Αλεξανδρείας και Ιεροσολύμων», «Η Αίγυπτος, η Ελλάδα και η Αιγυπτιώτικη Προσφορά», «Τα Αιγυπτιώτικα Έντυπα στην Ελλάδα και στον Κόσμο», «Αρχαίοι Έλληνες Αιγυπτιώτες», «Οι Ελληνικές Κοινότητες στην Αίγυπτο», «Το Ελληνικό Σουέζ», «Τα Ελληνικά Σωματεία στην Αίγυπτο», κ.ά. Τα περισσότερα βιβλία του δε, διατίθενται υπέρ της Κοινωνικής Πρόνοιας του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων.

Έχει διατελέσει Ειδικός Γραμματέας, Γενικός Γραμματέας και Β΄ Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων, καθώς και Ειδικός Γραμματέας του Συλλόγου Αιγυπτιωτών Ελλήνων Σουέζ & Πορτ-Τεουφίκ.

Για την προσφορά του στον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό έχει τιμηθεί με τον Τίμιο Σταυρό του Αποστόλου και Ευαγγελιστή Μάρκου, από τον Μακαριότατο Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β΄, από τον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων, όπως και από τον Σύλλογο Αμπετείου Σχολής για την πολύτιμη σ' αυτούς προσφορά του.

Ο Νίκος Νικηταρίδης είναι απόφοιτος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών και Δημοσίας Διοίκησης της Νομικής Σχολής Αθηνών, ζει μόνιμα στην Αθήνα και εργάζεται στον Ο.Τ.Ε."

Μετά το πέρας της παρουσίασης του Νίκου, ο Δήμαρχος Αμαρουσίου πήρε το βήμα για έναν χαιρετισμό. Η βραδιά έκλεισε με απονομές αναμνηστικών μεταλλίων από τον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων και τον Σύλλογο Αμπετείου Σχολής προς τον Δήμαρχο και την Αντιδήμαρχο Αμαρουσίου και τον Νίκο Νικηταρίδη.

Το βίντεο όλης της βραδιάς, με όλες τις παρουσιάσεις, μια παραγωγή του Τάκη Σφακιανόπουλου και της Καίτης Μπαραμίλη, θα βρείτε στην διεύθυνση <https://www.youtube.com/watch?v=t-Or6Oq1Ak0>.

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥ ΠΟΔΙΟΥ

(Όπως δεν θα το διαβάσετε Πουθενά αλλού)

.....γράφει ο Μίλτος Ραδόπουλος-Μαρνέλλος απόφοιτος του 1965

Ένα μεγάλο ποσοστό των λαών της Ευρώπης και των ΗΠΑ προσβάλλεται από Σακχαρώδη Διαβήτη Τύπου I και II. Είναι γνωστό πως αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο σε κληρονομική προδιάθεση, κάπνισμα, διατροφικές συνήθειες που περιλαμβάνουν πολλούς υδατάνθρακες, λίπη, και επεξεργασμένα τρόφιμα και σε έλλειψη σωματικής άσκησης.

Αυτοί όλοι είναι επιβαρυντικοί παράγοντες που οδηγούν σε Διαβήτη, Υπερχοληστεριναιμία και Σκλήρυνση των αρτηριών όλου του σώματος. Ειδικότερα, ξεκινά από την δημιουργία αθηρωματικών πλακών στο εσωτερικό τοίχωμα των αρτηριών και προοδευτικά γίνεται στένωση και σύγκλιση των αγγείων των κάτω άκρων, ξεκινώντας από τα τριχοειδή αγγεία και συνεχίζοντας σε μεγαλύτερες αρτηρίες του εγκεφάλου, τις στεφανιαίες αρτηρίες και των νεφρικών αρτηριών.

Η εξέλιξη είναι βραδεία και σιωπηλή. Η νόσος εκδηλώνεται με χρόνια κόπωση των μυών των κάτω άκρων όπως αντίστοιχα και του μυοκαρδίου. Η διαλείπουσα χωλότητα όπως ονομάζεται, οδηγεί σε αδυναμία βάδισης για μεγάλες αποστάσεις, που σταδιακά περιορίζεται σε λίγα μέτρα και οφείλεται σε μειωμένη προσαγωγή αίματος και οξυγόνου στους μύες, με ταυτόχρονη συσσώρευση τοξινών και μεταβολιτών στη περιφέρεια. Αυτό συμβαίνει επειδή υπάρχει φλεβική στάση αίματος και λέμφου περιφερικά, με επακόλουθα οιδήματα των άκρων, και προσβολή νευρικών απολήξεων, με αισθητικές αλλοιώσεις, υπαισθησία και αναισθησία των κάτω άκρων. Ταυτόχρονα συνυπάρχουν τροφικές αλλοιώσεις του δέρματος, οι οποίες σχηματίζουν άτονα έλκη στις κνήμες και τα πέλματα, μολύνονται με τοξικά μικρόβια, δυσίατα, που δεν υποχωρούν ούτε με την χορήγηση ισχυρών αντιβιοτικών, οδηγώντας με αυτόν τον τρόπο σε νέκρωση, και γάγγραινα των ιστών, με αποτέλεσμα να χρειάζεται ακρωτηριασμός των άκρων.

Στην Ελλάδα, οδηγούνται σε ακρωτηριασμούς των κάτω άκρων από διαβητική αγγειοπάθεια - οστεομυελίτιδα, και το κάπνισμα περίπου 5000 άτομα ετησίως, στην Γερμανία περίπου 60.000 ασθενείς, και στις ΗΠΑ 150.000.

Οι μυϊκοί πόνοι που αισθάνεται ο ασθενής στα κάτω άκρα στην διαβητική αγγειοπάθεια όπως και στην στηθάγχη, οφείλονται σε υποξία, δηλαδή έλλειψη οξυγόνου στους μύες και στο μυοκάρδιο.

Θεραπεία

Συνιστάται ιατρική παρακολούθηση των ασθενών και έγκαιρη αντιμετώπιση του μεταβολικού συνδρόμου με ρύθμιση του σακχαρώδη διαβήτη και της χοληστερίνης μέσω μιας ισοροποιημένης υγιεινής διατροφής, και ταυτόχρονης διακοπής του καπνίσματος. Παράλληλα συνιστάται η λήψη αντιοξειδωτικών βιταμινών και συμπληρωμάτων διατροφής, και η σωματική αεροβική άσκηση για την αύξηση των καύσεων των υδατανθράκων και λιπών. Η σωστή και σχολαστική καθαριότητα των κάτω άκρων καθώς και η περίθαλψη των πληγών και άτονων ελκών είναι απαραίτητη. Συνιστάται η φειδωλή χορήγηση φαρμακευτικών σκευασμάτων κυρίως αντιβιοτικών, διότι η ανεξέλεγκτη λήψη τους αποδιοργανώνει το αμυντικό σύστημα του οργανισμού. Επίσης, κρίνονται απαραίτητα η τακτική παρακολούθηση της θερμοκρασίας των κάτω άκρων καθώς και έλεγχος του αρτηριακού και φλεβικού δικτύου με TRIPLEX αγγείων από τα λαγόνια αγγεία και περιφερικά, των καρωτιδωνσπονδυλικών αρτηριών, των νεφρικών αρτηριών και στεφανιαίων αγγείων. Το κόστος αντιμετώπισης των διαβητικών ασθενών σε όλα τα επίπεδα, ιδίως σε προχωρημένα στάδια όπου καταλήγουν σε ακρωτηριασμούς, είναι κυριολεκτικά δυσβάστακτο τόσο για τα Ασφαλιστικά Ταμεία όσο και για τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς.

Θεραπεία που προτείνουμε για Διαβητική Πολυνευρίτιδα - Αγγειοπάθεια, Οστεομυελίτιδα, Ανήσυχια Πόδια.

Το Οξυγόνο- Όζον (O2- O3) είναι το πλέον απαραίτητο στοιχείο στη ζωή. Επιτελεί εκατοντάδες διεργασίες στο σώμα οι κυριότερες εκ των οποίων είναι η Παραγωγή Ενέργειας και Αποτοξίνωση.

Η παραγωγή ενέργειας στο σώμα δημιουργείται από την καύση της Γλυκόζης με Οξυγόνο, παράγο-

ντας ATP (Αδενοσίνιο-Τριφωσφορικό-Οξύ). Η ποσότητα ATP που παράγεται από τα κύτταρα είναι ίση με το βάρος του σώματος κάθε 24hs.

Εάν παραχθεί 10% λιγότερο ATP από ότι φυσιολογικά, ο άνθρωπος αισθάνεται κόπωση και έλλειψη ενέργειας. Εάν συνεχιστεί η πτώση παραγωγής ATP υπάρχει, ταχεία εξάντληση και θάνατος. Άρα η ενέργεια είναι ζωή, και η παραγωγή της στο σώμα εξαρτάται από το οξυγόνο.

Η δεύτερη σημαντική λειτουργία του οξυγόνου στο σώμα είναι η Αποτοξίνωση, δηλαδή η αποβολή των τοξικών μεταβολιτών, υποπροϊόντων του Μεταβολισμού, ώστε να κρατείται καθαρό το σώμα και κυρίως τα ζωτικά όργανα, όπως Εγκέφαλος, Καρδιά, Αγγεία, Νεφρά, Πνεύμονες. Άρα το επίπεδο οξυγόνου στο σώμα είναι το κυριότερο στοιχείο για καλύτερη υγεία. Οι κυριότερες πηγές οξυγόνου είναι το Όζον, υπεροξείδιο του υδρογόνου, και υπεροξείδιο του μαγνησίου.

Η θεραπεία με το Όζον είναι ασφαλής, επειδή τα υγιή κύτταρα περιβάλλονται από μια εξωτερική κυτταρική μεμβράνη, η οποία μέσω των προστατευτικών ενζύμων που περιέχει, αποτρέπει την οξειδωση των κυττάρων από το όζον. Τα βακτηρίδια, οι μύκητες, οι ιοί και τα καρκινικά κύτταρα δεν διαθέτουν τέτοια προστατευτική στοιβάδα ενζύμων στην εξωκυττάρια μεμβράνη και έτσι αυτά καταστρέφονται από το όζον. Το όζον προάγει την παραγωγή των προστατευτικών ενζύμων στα κύτταρα όπως υπεροξειδάση της γλουταθειόνης, καταλάση, αναγωγάση, και υπεροξειδιο-δισμουτάση και έτσι προάγεται και η κυτταρική ανοσία. Το όζον εξάλλου έχει μια μετρήσιμη ευεργετική δράση ως προς την πρόσληψη και χρήση του οξυγόνου μέσω γλυκόλυσης στα ερυθρά αιμοσφαίρια, ελάττωση της συγκόλλησης των ερυθροκυττάρων (αντιπηκτική δράση) και βελτίωσης της αναπνοής των μιτοχονδρίων.

Αυτοί οι μηχανισμοί προστατεύουν το σώμα από ασθένειες και από την δημιουργία νεοπλασιών.

Ο καρκίνος δημιουργείται όταν δεν οξυγονώνονται επαρκώς τα κύτταρα. Εάν το επίπεδο οξυγόνου στα κύτταρα πέσει κάτω του 40% για να επιβιώσουν αυτά τα κύτταρα αντί να καίνε το σάκχαρο αρχίζουν και δημιουργούν ζύμωση των σακχάρων. Αυτή η ζύμωση δεν είναι αναστρέψιμη. Αυτό παράγει ενέργεια μόλις το 1/6 της κανονικής οξειδωσης. Αυτό οδηγεί τα κύτταρα σε ελαττωμένη παραγωγή των προστατευτικών ενζύμων της κυτταρικής μεμβράνης. Αυτό σημαίνει πως ο μηχανισμός αναπαραγωγής φυσιολογικών κυττάρων υπολειτουργεί και αντ' αυτών παράγονται μεταλλαγμένα κύτταρα και αυτό είναι νεοπλασία.

Η εφαρμογή του ιατρικού Όζοντος οδηγεί σε βελτίωση των επιδόσεων του σώματος, μακροζωία, επιτάχυνση ίασης των φλεγμονών, δημιουργία νεόπλαστων αγγείων, αναζωογόνηση των ιστών, κυρίως των κυττάρων των ζωτικών οργάνων, νευρικών κυττάρων, μυϊκών και μυοκαρδιακών κυττάρων στην γηριατρική, βελτίωση του αμυντικού συστήματος και θεραπεία από νεοπλασίες διαφόρων ιστών. Η χορήγηση όζοντος βελτιώνει άμεσα την λειτουργία των μυών καθώς και του μυοκαρδίου, ελαττώνοντας τις κρίσεις Στηθάγχης όπως και της εγκεφαλικής λειτουργίας επειδή ο Εγκέφαλος χρησιμοποιεί πάνω από 15% του οξυγόνου στο σώμα.

Τα Βλαστοκύτταρα είναι πρωτόγονα αδιαφοροποίητα, πολυδύναμα κύτταρα του σώματος που έχουν την ικανότητα να μετασχηματίζονται και να αναπτύσσονται σε 200 διαφορετικούς τύπους κυττάρων του σώματος. Ως εκ τούτου, μπορούν να επουλώνουν τους πάσχοντες ιστούς μέσω της συνεχούς διαφοροποίησής και πολλαπλασιασμού τους στα ανάλογα κύτταρα. Τα Βλαστοκύτταρα που βρίσκονται στον μυελό των ιστών είναι τα πλέον αρχέγονα κύτταρα από τα μυελοκύτταρα. Αυτά συλλέγονται και από τον μυελό των οστών. Τα Εμβρυϊκά κύτταρα συλλέγονται από το αίμα του ομφαλίου λώρου και τον πλακούντα κατά τον τοκετό. Στους ενήλικες τα βλαστοκύτταρα υπάρχουν τόσο στον λιπώδη ιστό όσο και στο περιφερικό αίμα.

Αυτά χρησιμοποιούνται για θεραπείες αυτοάνοσων νοσημάτων όπως νόσων του κολλαγόνου, αρθρίτιδων, και εκφυλιστικών νόσων, μυών, αγγείων, καρδίας διαβήτη τύπου II, μυοκαρδιοπάθειες, διαβητική αγγειοπάθεια, οστεομυελίτιδα, αμυλοείδωση, νεοπλασίες, ισχαιμικά επεισόδια, προσβολή ανοσοποιητικού συστήματος, εγκεφαλική δυστροφία, σκλήρυνση κατά πλάκας, Άνοια, Alzheimer, σύνδρομο διαμερισμάτων, νόσο του Parkinson, σύνδρομο Guillain Barre, στυτικές δυσλειτουργίες, νευρο-ρευματολογικές παθήσεις. Η διαδικασία αφορά την λήψη και ειδική επεξεργασία μικρής ποσότητας περιφερικού αίματος του ασθενή και επαναχορήγηση στη πάσχουσα περιοχή.

Στον συνδυασμό της εφαρμοζόμενης θεραπείας χρησιμοποιούμε και ειδικά ιατρικά LASER, που είναι ομοιόμορφο ενισχυμένο φως αποτελούμενο από φωτόνια του ίδιου μήκους κύματος, ώστε να διεγείρουμε τοπικά στους προσβεβλημένους ιστούς την κυτταρική λειτουργία για καλύτερη παραγωγή οξυγονωμένου αίματος, και

καθαρισμό των υποκειμένων ιστών.

Εν κατακλείδι, για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη θεραπεία της Διαβητικής Αγγειοπάθειας, εφαρμόζουμε τον συνδυασμό των ανωτέρω θεραπειών, δηλαδή της οξυγόνο-οζονοθεραπείας (O2-O3) για την καταπολέμηση της υποξίας της πασχόντων άκρων, της Εμφύτευσης Βλαστοκυττάρων στην πάσχουσα περιοχή για την επιτυχή αναδόμηση και ανάπλαση των κυττάρων, και την εφαρμογή θεραπευτικού / Ιατρικού LASER για τον συντονισμό των ανωτέρω θεραπειών. Η ανωτέρω εφαρμοζόμενη θεραπεία, αποτελεί την Αναπλαστική Ιατρική, την κορωνίδα των θεραπειών που όταν εφαρμόζεται εγκαίρως, μπορεί να οδηγήσει σε Ίαση και Σωτηρία του Διαβητικού Ποδιού, και έτσι να αποφεύγουμε ανεπιθύμητες ακρωτηριάστηκες θεραπείες.

Γεννήθηκα στο Κάιρο στα τέλη του 1947 και έχω την καταγωγή μου από την Τσαγκαράδα - Πηλίου .Στοιχειώδη και μέση εκπαίδευση ακολούθησα στην Αμπέτειο Σχολή. Ενεγράφημ στην Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών απ' όπου απεφοίτησα με Βαθμό «Λίαν Καλώς». Στη συνέχεια εργάστηκα επί τριετία στην Ορθοπεδική Κλινική του Γεν. Νοσοκομείο «Βασιλεύς Παύλος» έως το 1975.

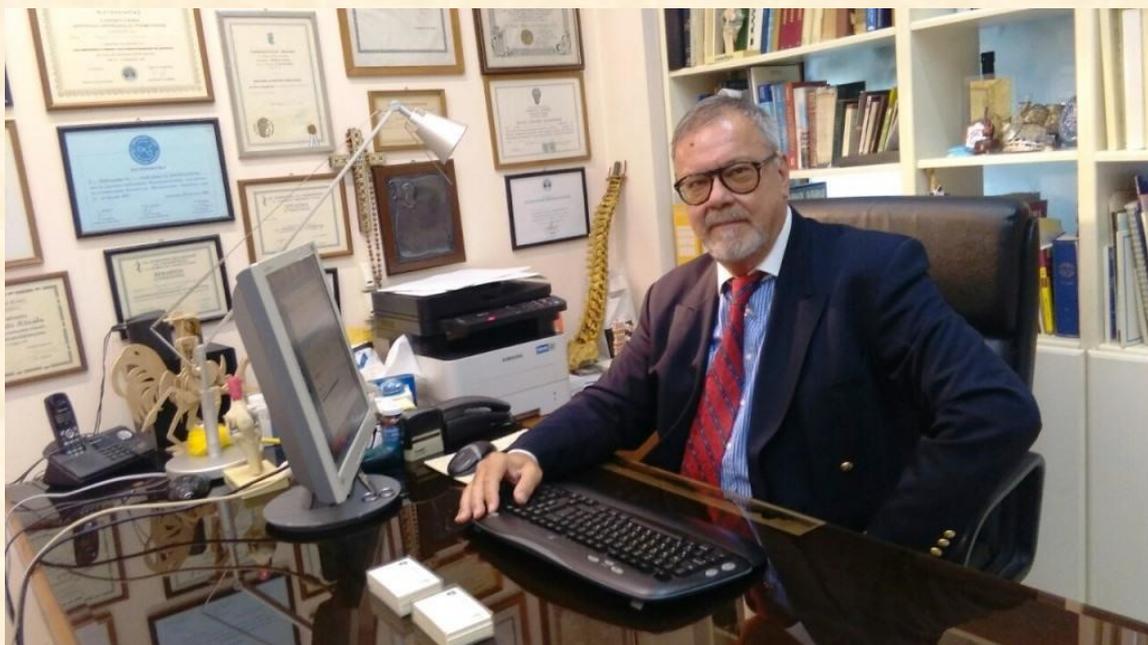
Μετά το τέλος αυτής της θητείας μετέβην στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης - Ελβετία όπου εργάστηκα στην απόκτηση της ειδικότητας Χειρουργικής Ορθοπεδικής και Τραυματολογίας επί 7ετία στα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία Universitaetspital Zuerich και στο Ορθοπεδικό Νοσοκ. Uniklinik Balgiste συμμετέχοντας ως ειδικευόμενος και αργότερα ως εκπαιδευτής σε αριθμό Σεμιναρίων στο Davos και στη Βέρνη της Ελβετίας περί οστεοσύνθεσης στις ολικές αρθροπλαστικές Ισχίου- Γόνατος, στην χειρουργική θεραπεία των Σκολιώσεων Σπονδυλικής Στήλης στην Lyon, στην Ν. Υόρκη στο Hospital for Special Surgery και στο Chicago, στην Παιδο-ορθοπεδική.

Το 1979 με την Διδακτορική Διατριβή μου περί «Χειρουργικής Θεραπείας της Φλεγμονώδους Σπονδυλίτιδας» αναγνωρίστηκα ως Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Ζυρίχης.

Εν συνεχεία, επιστρέφω στην Ελλάδα όπου ιδιωτεύω και εργάζομαι ως συνεργάτης στο Νοσοκομείο Υγεία. Στην πορεία εντάσσομαι στο Εθνικό Σύστημα Υγείας στα Νοσοκομεία Αχιλλοπούλειο Βόλου και Γεν. Κρατικό Νοσοκομείο «Γ. Γεννηματά Αθηνών» ως διευθυντής Β' Ορθοπεδικής Κλινικής

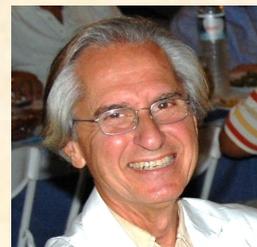
Από το 1993 ιδιωτεύω στη Αθήνα στο Orthopaedic Center και στο Laser Center Γλυφάδας.

Ασχολούμαι με την Αθλητιατρική θεραπεία Αρθρίτιδων στην Γηριατρική καθώς και με την αποκατάσταση με τη χρήση ειδικών LASER , με τη χρήση Οξυγόνο - Οζονοθεραπείας και με τη θεραπεία μέσω Βλαστοκυττάρων στην Ορθοπεδική και σε νόσους του μυοσκελετικού συστήματος..

ΟΙ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΜΟΥ ΑΥΡΙΟ

.....γράφει ο Λάκης Κουσανέλλος απόφοιτος του 1964

Καλάμι έρημο ποτέ
μονάχος δεν θα μείνη
πάντα με μία καλαμιά
το γόη θα παρασεινή. (Ε. Θεοδοσίου)

Ξανθός την κώμη, ζωηρός
στο κάθε τι και σχόλειον
και νομικός λίαν δεινός
σου έρωτα το εδώλιον.

Το ότι είμαι ντροπαλός
σε κάτι περιπτώσεις
για λόγους ερωτευτικής
εσύ θε να με σώσεις. (Β. Κασαβέτης)

Ένας κουμπάρος ζοφερός
αντί στεφάνια, τι τρελλός,
μέγας ανήρ πολιτικός
τα άκρα ριζοσπαστικός.

Έτσι μια μέρα στη βουλή
με ύφος Δημοσθένη
θα πλέκει εγκώμιο και μαζί
τα ζεύγη θ αναμένει. (Ν. Κουμπάρος)

Μικρός το δέμας μα σφοδρός
και τάλαντου μεγάλου
θα είμαι λέει αυστηρός
να λεν του Μίμη του δασκάλου.

Μ αν κάνω γιο και στο σχολειό
στα έξι του τον στείλω
δυο λόγια θέλω να του πω
να μην του δίνει ξύλο... (Δ. Κουντούρης)

Μάγκας στο ύψος και γλυκός
για την παρέα ζωηρός
μέγας θα γίνη ναυτικός
με το πηλίκειο σοβαρός.

Την θάλασσα που συμπαθώ
μια βόλτα αν νοσταλγίσω

Θ 'άρθω στο βήτα ναυτικό
εσένα να ζητήσω. (Α. Παναγιωτόπουλος)

Με κεκαρμένη κεφαλή
λίαν μεστός με χάρη
συνάμα στην ιατρική
κι αξίωμα θα πάρει. (Α. Παπαγεωργίου)

Λεπτοπαθείς μοναχογιός
και λάτρης της οθόνης
στην κριτική μοναδικός
θα σου μιλεί να λυώνης. (Ν. Σπυρέλης)

Στρατιώτης μέλλον στρατηγός
κατήλαβεν ιδέα
στους ξένους, ξένος, ξεναγός,
θα θέση τη ρομφέα. (Γ. Στρατιώτης)

Φίλος της μπάλλας πλαδαρός
και χαμογελαστούλης
στ αρχαία φίλος τακτικός
και λίγο υπναρούλης.

Πολλά θα βρει στις φυσικής
και δίπλωμα θα πάρει
σαν ιδρυτής νέας αρχής
του ύπνου σε μπουκάλι. (Ν. Πετσάς)

Σεμνός, λεπτός, γαλλομαθείς
με μέλλοντος βραβείο
και νομικός η δικαστής
πατρός τουτ εστιν το παιδείον.

Αν τύχει νόμο παραβώ
στων δρόμων τις διαβάσεις
σίγουρα σε θα θυμηθώ
την σάκουα να μου γράψης. (Λ. Σταυ-
ρής)

Σπάνιος στο είδος, ντροπαλός,
και πάντα λογισμένος
θα ξεγεννά επιτυχώς
ολίγον κοιμισμένος.
Αν τύχει κι έγκυος βρεθεί
όποιος απ τους δικούς μου
θα ξεγεννάς αλλοί, βροχή,
ως και τους πετεινούς μου.
(Γ. Τουρκομανώλης)

Πινέλα, κόντρα και χαρτιά
ζωγραφικής αγγεία
θα εινη για αυτόν παρηγοριά
σαν άγνωστα μνημεία.

Έτσι αν ποτέ μου χρειαστώ
ένα καντράκι για ντεκόρ
σίγουρα σε θα θυμηθώ
που έχεις πάντα το ρεκόρ. (Σ.
Φελλάς)

Για εν Λονδίον πρεσβευτής
ως έξοχος αιτήθη
απαιίστως όντος αγγλιστής
στο τέννις δεν νικήθει.

Και σε σαλώνι προσκληθείς
αν τύχη ν' απαντήσω
σαν τη ρακέττα σου κρατάς
αμέσως θα γνωρίσω. (Σ. Χαδεμέ-
νος)

Λιαν φωνώδεις, γελαστός
στους λόγους πάντοτε ειρμόν
τουτ έστιν μέλλων ιατρός
μακριά από τον σωρό.

Ανθρωπος είσαι, τι να πης
καλά είμαι και γαίνω
μαν σ' ούρηθ κάτι και χαθείς
μ αυτόν παράδεισο πηγαίνω. (Γ.
Χρήστου)

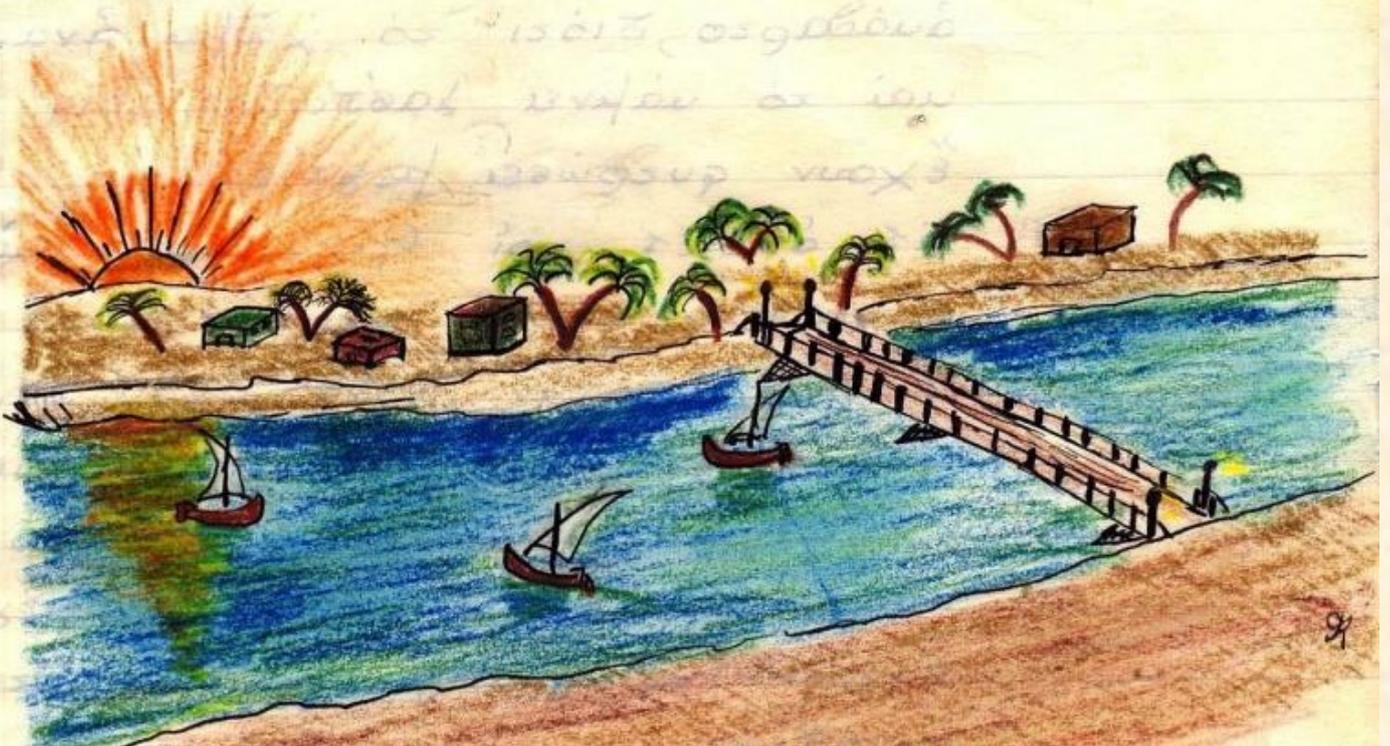
Είτε θηρίο θα με δης
θέλω να πω στις νότες,
η του προχείρου ποιητής
για να γελούν οι κότες. (Γ. Κου-
σανέλλος)

ΛΑΚΗΣ ΚΟΥΣΑΝΕΛΛΟΣ
23/5/1964

διασπινονζαι βάρηες και μασώνες του
ζόν διασχιζόν μαζά μήμος.

Μα αλίθια, μόνο μασώνες ζαξιδεύουν.
"Όχι! δέν είναι απλό ποταμάμ ο Νείλος.
Είναι μεγάλοι και μάλιστα βαθύς. Γι' αυτό
βλέπομε να περνάνε συχνά και μεγάλα
ποταμόπλοια.

Μιχαήλ
"Ελευθερίαν

Έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Αμπέττειο; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σβήσει! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν. Γράψε το!

και στείλε το στην συντακτική επιτροπή του Κάδμου. Τα υπόλοιπα θα τα φροντίσουμε εμείς.

Θέμα : Ελληνική Παράδοση

Παραδοσιακοί Χοροί : Κεντρική Μακεδονία

.....γράφει η Καίτη Μπαραμίλη, απόφοιτος 1967

Η κεντρική Μακεδονία αποτελεί ένα αμάλγαμα ιστορίας, πολιτισμού και φυσικής ομορφιάς. Οι νομοί Ημαθίας, Πέλλας, Θεσσαλονίκης, Κιλκίς Πιερίας, και Χαλκιδικής χαρακτηρίζονται για τη σημαντική ιστορία τους, τους πολύτιμους αρχαιολογικούς χώρους, τα επιβλητικά βουνά τους και τα ορμητικά ποτάμια τους. Στα χωριά της Κεντρικής Μακεδονίας εκτός από τους ντόπιους κατοικούν και πρόσφυγες από τον Πόντο, την ανατολική Ρωμυλία τη Μακεδονία, καθώς και οι Βλάχοι. Όλες αυτές οι ομάδες χρωματίζουν όπως είναι φυσικό με το δικό τους τρόπο την χορευτική παράδοση της περιοχής. Στις περιοχές αυτές ο πρωτοχορευτής έχει την ευθύνη της χορευτικής ομάδας, την οποία μπορεί να οδηγήσει κατά βούληση, διαγράφοντας διάφορα χορευτικά σχήματα, έξω από την αυστηρά καθορισμένη και σχηματισμένη κυκλική μορφή. Στο χέρι κρατά μαντήλι, που το κουνάει ελεύθερα σύμφωνα με το ρυθμό, ή το κουνά μεταδίδοντας μηνύματα απόλυτης συμμετοχής και στους υπόλοιπους χορευτές. Σε ορισμένους χορούς, οδηγεί την ομάδα σε λαβυρινθικές σχηματοποιήσεις, (π.χ. Γκάιντα, Ντούσκο, Μποέμ'τσα κ.α.) όπου ανάλογα με το χορό παρατηρείται και διαφορετική λαβυρινθική απεικόνιση. Φαίνεται πως τα σχήματα αυτά, μεταφέρουν στοιχεία μύησης αρχαίων μυστηρίων, όπου ο μειούμενος μάθαινε για το ανώδυνο πέρασμα από τη ζωή στο θάνατο, για την προστασία των ζωντανών από τους νεκρούς, των νεκρών από τα αόρατα πνεύματα, για τη διαδικασία της γονιμικής ιερουργίας κ.α.

ΧΟΡΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Μακεδονία Ξακουστή Ονομάζεται και "Μακεδονικός χορός" και είναι ο χορός που τα παλαιότερα χρόνια, για λόγους "εθνικούς" χορεύονταν υποχρεωτικά απ' όλους τους μαθητές των δημοτικών σχολείων. Είναι μικτός κυκλικός χορός.

Η Σταμούλο ή Στάνκαικα Μικτός, γυναικείος και αντρικός χορός, που χορεύεται στην περιοχή της Αριδαίας. Κυρίως γαμήλιος χορός που χορεύεται από τους νιόπαντρους και τους συμπεθέρους. Μπροστά χορεύουν οι άντρες και ακολουθούν οι γυναίκες.

Συμπεθέρα Είναι γυναικείος χορός που χορεύεται σε ανοικτό κύκλο. Γρήγορος πηδηχτός και ζωηρός γαμήλιος χορός που χορεύουν οι συμπεθέρες πριν πάνε από το σπίτι της νύφης στο σπίτι του γαμπρού, πριν τη στέψη.

Γκάιντα Αντρικός λεβέντικος χορός τύπου "στα τρία" σε αργό ρυθμό στην αρχή και γρήγορο στο τέλος με χαρακτηριστικούς αυτοσχεδιασμούς του πρωτοχορευτή .

Άνοιξε Ελένη την πόρτα Ερωτικός χορός που χορεύεται από κοπέλες σε γάμους και πανηγύρια, και με τον τρόπο αυτό οι κοπέλες προκαλούσαν το ενδιαφέρον των νέων. Το όνομά του προέρχεται από το ομώνυμο τρα-

γούδι.

Παρτάλος Ο χορός αυτός είναι ένας ανδρικός χορός που χορεύεται κυρίως στην Πυλαία (Καπουτζήδα) της Θεσσαλονίκης. Την ονομασία του την οφείλει μάλλον σε κάποια όμορφη γυναίκα που φορούσε παρτάλια, δηλαδή κουρελιασμένα ρούχα. Γι αυτό και ο χορός λέγεται "της Παρτάλως".

Στάνκινα Από τους αγαπημένους και χαρακτηριστικούς χορούς της ευρύτερης περιοχής σε εντεκάσημο ρυθμό, με αργό πρώτο μέρος και γρήγορο γύρισμα.

Νιζάμικος Είναι ανδρικός χορός της Νάουσας. Η ονομασία του οφείλεται στους Νιζάμηδες, Τούρκους οπλισμένους φοροεισπράκτορες τους οποίους οι Ναουσαίοι προσπαθούσαν να εξευμενίσουν με το χορό αυτό και να γλιτώσουν το χαράτσι. Ο Νιζάμικος χορεύεται κάθε χρόνο στο καρναβάλι της Νάουσας με την ονομασία "Μπούλες και Γενίτσαροι".

Μακρυνίτσα Γυναικείος χορός που χορεύεται ιδιαίτερα στη Νάουσα, κατά τη διάρκεια της αποκριάς. Είναι από τους λίγους πένθιμους χορούς αφού είναι συνδεδεμένος με τον χαλασμό της Νάουσας το 1822 και την τραγική θυσία των γυναικών που έπεσαν στα νερά της Αραπίτσας για να γλιτώσουν από την Τούρκικη αιχμαλωσία.

Τρίτα πάτα (τρεις φορές) Από το αντίστοιχο τραγούδι ή **Ζαβλιτσένα** (στρωτά βήματα) γνωστός χορός της περιοχής σε επτάσημο ρυθμό όπου το ίδιο χορευτικό μοτίβο αποδίδεται στην αρχή με αργή και στη συνέχεια με γρήγορη ρυθμική αγωγή. Χορεύεται στην περιοχή της Αριδαίας, Νάουσας και Έδεσσας.

Μπαϊντούσκινο ο χορός μπαϊντούσκα σε χορευτική απόδοση Αριδαίας, Όρμος, Καρυδιάς και Λουτρακίου.

Πουσεντνίτσα ή γονατιστός (καθιστή θέση) ή καθιστός Ελεύθερος αντρικός χορός του γάμου με χαρακτηριστικά τα καθίσματα ή γονατίσματα σε δεκαπεντάσημο ρυθμό που χορεύεται στη περιοχή της Έδεσσας και της Νάουσας. Πήρε το όνομα του από τα γονατίσματα - καθίσματα που εκτελούν οι χορευτές.

Βλάχικος Μακεδονίας (Ζαχαρούλα) Ο χορός αυτός είναι ένας από τους πολλούς που έφεραν οι Βλάχικες ομάδες πληθυσμού κατά τις μετακινήσεις τους προς την περιοχή της Νάουσας.

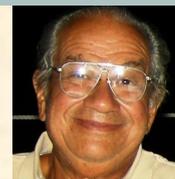
Ιερισσός Χαλκιδικής

Ο Καγκελευτός Χορεύεται στην Ιερισσό της Χαλκιδικής, από άνδρες και γυναίκες και αναπαριστά τη σφαγή πάνω από 400 κατοίκων από τους Τούρκους. Εξαιτίας της προσπάθειας των κατοίκων της Ιερισσού, να επαναστατήσουν, οι Τούρκοι τους μετέφεραν όλους στην τοποθεσία "Μαύρο Αλώνι" και βάζοντάς τους να σχηματίσουν μια αλυσίδα χορού, τους αποκεφάλισαν. Για να τιμήσουν τους νεκρούς οι κάτοικοι της Ιερισσού, χορεύουν μια φορά το χρόνο την τρίτη μέρα του Πάσχα, στην τοποθεσία εκείνη τον "Καγκελευτό".

Πηγή πληροφοριών από εγκυκλοπαίδειες και διαδίκτυο.

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα

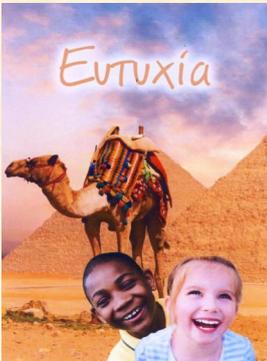
.....γράφει ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Σχολής
Λάμπρος Μπενοβίας, απόφοιτος 1960

<p>Ο ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΔΙΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΟΠΟΥ ΑΝΘΙΣΣΕ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ</p> <p>Άλλο ήταν ο διαφορισμός μας προς την ιδέα τ' αγαθού και άλλο ο διαχωρισμός μας μπροστά στην θέα του Θεού</p> <p>Προελάσαμε προς πεπρωμένα που πλάθουν τον πολιτισμό προφθάσαμε τά δεδομένα που οδεύουν στον Ελληνισμό.</p>	<p>ΑΥΘΥΠΕΡΒΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΑΙΑ ΑΡΑΒΙΑ</p> <p>Στην βαθιά απλωσιά τ' αγέρα Φως μικρ' άστρου ας γενώ Που πλανιέται πέρα ως πέρα Στο παντ' άγρυπνο κενό.</p> <p>Μες στην απεραντοσύνη Όπου απόρθητος ο νους Σμίγει μι'(α) απεραντοσύνη Με κρυφούς διαλογισμούς.</p>	<p>ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΜΑΣΤΙΖΕ Η ΑΔΙΚΙΑ</p> <p>Του κόσμου κάποτε τά μάτια ήταν στραμμένα προς εμάς στις Αφρικής όλα τα πλάτεια από Ανατολάς προς Δυσμάς</p> <p>Για όλα υπήρχε ποικιλία αλλ' ήταν τέτοιες οι εποχές που πέρασαν στην κοινωνία οι άνισες συμμετοχές.</p>
<p>ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΑΜΠΑΣΙΑ» ΠΑΝΤΟΥ ΠΟΛΥΚΟΣΜΙΑ</p> <p>Σήμερα όλη η «Αμπασία» επυκνοκατοικήθηκε άλλαξε σαν τοποθεσία και κάπως αδικήθηκε</p> <p>Επύκνωσαν οι επισκέψεις αγοραστών και πωλητών κι όλα μας βάζουσε σε σκέψεις στο χώρο των συναλλαγών</p>	<p>ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΑΡΑΒΑΤΑ ΕΩΣ ΤΑ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΛΟΤΑ</p> <p>Δεν ήταν λίγοι οι μεγάλοι οι άνθρωποι μ' ορθές αρχές που δείξαν τι θα πει βιοπάλη και δόσαν φως στις εποχές</p> <p>Κάποιους τους είδαμε ως μύθους καιρίας αναγκαιότητας κι ωσάν ακρογωνιαίους λίθους εντός της αιωνιότητας</p>	<p>ΑΛΛΟΤΙΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝΑ</p> <p>Κάποτε έλειπε η αύρα απ' τις Μεσογειακές ακτές κι όλα ήτανε φωτιά και λάβρα μες στις πολεμικές ιαχές</p> <p>Κι άλλοτε επήλθαν διεθνείς λύσεις στους χώρους της πολιτικής κι αντιπαρήλαμε τις κρίσεις ευρύτερης καταστροφής</p>
<p>ΚΑΤΟΡΘΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΦΩΝΟΝΤΑΣ</p> <p>Στις επαρχίες οι προκλήσεις αλλά και οι δυνατότητες στις συγκυρίες για επενδύσεις δημιούργησαν κοινότητες</p> <p>Δρώντας στο φως ζωηρών χρωμάτων των Αφρικανικών ρυθμών φάνηκαν θαύματα οραμάτων εντός ιστορικών σταθμών</p>	<p>ΑΠ' ΟΣΑ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΝΟΥΣ Σ' ΕΝΑΣΤΡΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ</p> <p>Όταν πέφτει ο ήλιος προς την Αφρική φαίνεται η υφήλιος διαφορετική</p> <p>Κι όταν η σελήνη βγαίνει απ' τ' αχανές παντού απαλύνει πληγές ανοιχτές</p>	<p>ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΑ ΔΕΙΛΙΑΙΝΑ</p> <p>Φτηνά με μερικά «μελίμια» το τράμ μας πήγαινε παντού Για να περάσουμε γαλήνια Τις ώρες του καλοκαιριού</p> <p>Ξεφεύγοντας απ' τη ρουτίνα Βγαίναμε καθημερινά Βόλτες στα δειλινά εκείνα Πούχαν μία άλλη ομορφιά</p>
<p>ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΙΔΑΝΙΚΕΥΟΝΤΑΣ</p> <p>Δουλεύαμε όσα ιδανικεύουν δεν χάναμε ούτε λεπτό ψάχνοντας πράξεις που μαγεύουν με όσα αρέσουν στο Θεό</p> <p>Συνέφιαζε τό πρόσωπό μας Όταν δεν είχαμε δουλειά Θέλοντας πάντα το καλό μας Γυρεύαμε μία συντροφιά</p>	<p>ΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΦΗΜΙΣΤΗ ΑΓΟΡΑ</p> <p>Στις αγορές της «Ταουφεκίας» Έλληνες, ξένοι και Οβριοί Κάθε άνθρωπος της Παροικίας Μπορούσε ό,τι θε να βρεί</p> <p>Εδώ υπήρχανε τα πάντα Από τα λίγα έως τα πολλά Μες στις ρουτίνες τα συμβάντα Όλα ήταν όμορφα και απλά</p>	<p>ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΛΛΟΤΙΝΑ ΜΕ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΛΕΠΤΑ</p> <p>Ο Κόσμος είχε ευαισθησίες Που τώρα ξεχαστήκαν πια Σεβόμασταν κάποιες αξίες Που δείχναν βάθος κι' ανθρωπιά</p> <p>Κι η εμμονή για ευτυχία Του Δυτικού Πολιτισμού Δεν έλειπ' από την νοοτροπία Καί του Φτωχού Αφρικανού</p>
<p>ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΣΑΝ ΓΟΝΑΤΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΕΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΤΙΖΟΥΝ</p> <p>Με σέβας στο Θεό μιλάνε Για τα ζητήματα Ζωής Μάθαν στις θλίψεις να γελάνε Μπρος στα προβλήματα Αφρικής</p> <p>Δείχνουν μία απόλυτη ηρεμία Μες στα τεμένη όταν τους δεις Σκέπτονται τι είν' η αμαρτία Μπροστά στο φως της προσευχής</p>	<p>ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΦΟΡΗ ΓΗ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΑΦΡΙΚΗ</p> <p>Δεν είναι μία απλή Ιδέα ολόκληρη η Αφρική έχει πρωτόγνωρη μία Θεά κάποτε καταπληκτική</p> <p>Εδώ όπως ζει η ανθρωπότης από μία γενική σκοπιά μοιάζει ως πληθυσμακή ενότης που έχει εντός της ανθρωπιά</p>	<p>ΑΦΟΒΑ ΣΤΑ ΦΕΛΛΑΧΟΧΩΡΙΑ ΣΕ ΦΙΛΙΚΑ ΟΡΙΑ</p> <p>Βιώσαμε μία άδολη φιλία με κάποιους χωρικούς απλούς και νιοιάσαμε φιλαλληλία που δεν την βρίσκεις στους πολλούς.</p> <p>Μαζί με αστούς στη «Μουδιρία» σ' ένα τοπίο αραβικό μας έδесе η ιστορία μακριά από κόσμο φαρτικό</p>
<p>ΦΟΥΣΚΩΜΕΝΑ ΜΠΑΛΟΝΙΑ ΣΕ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΑ ΣΑΛΟΝΙΑ</p> <p>Των σαλονιών οι φωταγία στις καρδιακές μας τελετές δημιουργούσε φαντασία κέφι γλέντια και γιορτές.</p> <p>Κάποιοι φορώντας τα γαλόνια με ύφος πάντοτε βαρύ φουσκωμένοι ωσάν μπαλόνια συζητούσαν σοβαροί.</p>	<p>ΜΕΤΑΞΥ ΔΟΥΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ</p> <p>Όπου έλειπε η καλοσύνη η αλήθεια και η ανθρωπιά δούλοι δεν βρίσκαν δικαιοσύνη παντού θανάτου μυρωδιά.</p> <p>Η αντίρρηση της κοινωνίας είχε πια γίνει αφορμή για την κατάργηση δουλείας που 'ρθε σαν λύση λογική</p>	<p>ΑΝΑΤΕΛΛΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΕΥΟΝΤΑΣ</p> <p>Ζούσαμε ωραία με ηρεμία αρχαία και ομηρική σε ημέρες μ' αμεριμνησία της Αφρικής ονειρική.</p> <p>Της φύσης όλη η καλοσύνη έβγαινε στην Ανατολή και του Θεού η Δικαιοσύνη έλαμπε κάθε Κυριακή</p>

Ευτυχίααφιερωμένο στους ήρωες της ιστορίας μου και τις παιδικές φιλίες που άντεξαν στο χρόνο

.....γράφει η Έφη Χαλκιά-Μαλαχία

«Ευτυχία ξύπνα. Είναι η μέρα σου σήμερα. Σημαιοφόρος και πάλι. Πρόσεχε όμως, είναι βαριά η σημαία για ένα κοριτσάκι 11 χρονών, θυμάσαι την προηγούμενη φορά, δυσκολεύτηκες» είπε γλυκά η μαμά.

«Καλημέρα μαμά, ξύπνια είμαι. Τα γάντια μου, πού είναι τα άσπρα γάντια; « Δίπλα σου είναι Ευτυχία, τα τακτοποίησες χθες το βράδυ.»

«Γιαγιά, γιαγιούλα ξύπνα, θα αργήσουμε για το αεροδρόμιο.» «Εντάξει Ναταλί έχουμε χρόνο. Αλήθεια ανυπομονείς για το ταξίδι στο Κάιρο;» «Ναι, ναι γιαγιά τη βόλτα με τις καμήλες στις Πυραμίδες σκέπτομαι, όπως τη φωτογραφία στο άλμπουμ σου. Σε κοιτάζω με τον παιδικό σου φίλο πάνω στις καμήλες, ξεκαρδισμένους στα γέλια. Δεν άλλαξες και πολύ γιαγιά μόνο που τώρα είσαι πιο όμορφη.» «Άσε την πλάκα Ναταλί, λίγο σεβασμό στη γιαγιά Ευτυχία, άντε πάμε ήρθε το ταξί.»

Τι όμορφο όνειρο απόψε! Τι μνήμες θεέ μου, τόσες πολλές που στριμώνχονται στο μυαλό μου. Άλλες μελαγχολικές, άλλες χαρούμενες, κι ο Χάλεντ πρωταγωνιστής. Ευτυχώς είναι πολύ μακρύ το ταξίδι για το Κάιρο και θα αναπολήσω...

Ο Χάλεντ ήταν ένα όμορφο μελαχρινό αγόρι με πράσινα μάτια. Κάναμε στενή παρέα στο Γαλλικό νηπιαγωγείο που πηγαίναμε. Πολλές φορές παρηγορούσαμε τα άλλα παιδάκια που έκλαιγαν και αναζητούσαν τη μαμά τους. Αυτό μας παραξένευε γιατί εμείς περνούσαμε τόσο ωραία στο νηπιαγωγείο. Ο Χάλεντ λάτρευε το σχολείο και είχε μεγάλη ευχέρεια στις ξένες γλώσσες. Ήδη μιλούσε Ελληνικά με μεγάλη άνεση. Τα Γαλλικά ήταν η αδυναμία του και στα Γαλλικά τραγουδάκια έκανε τον μαέστρο. Οι γονείς του, αν και μουσουλμάνοι, ήθελαν ο γιος τους να πάρει ευρωπαϊκή μόρφωση γι αυτό και τον έστειλαν σε ξένο σχολείο.

Μετά το νηπιαγωγείο οι δρόμοι μας χώρισαν. Εγώ πήγα στο Ελληνικό δημοτικό και ο Χάλεντ συνέχισε στο Γαλλικό.

Στα δύσκολα που ακολούθησαν στην προσωπική μου ζωή ο Χάλεντ ήταν πάντα κοντά μου.

Γύρω στα 9 μου, έφυγε ξαφνικά ο μπαμπάς. Τεράστια απώλεια για ένα κοριτσάκι πού λάτρευε τον πατέρα του. Πρώτη φορά αντιμέτωπη με το θάνατο, τον πόνο, τη θλίψη, το κενό, την αγωνία για το αύριο στα ύψη. Τις επόμενες νύχτες κοιμόμουν με την καφέ δερμάτινη σχολική τσάντα που μου είχε φέρει ο μπαμπάς από τη Γερμανία πριν λίγες μέρες. Ταξίδευε πολύ ο μπαμπάς και πάντα κάτι ιδιαίτερο μας έφερνε.

Τα απογεύματα, μόλις τελείωνε το διάβασμα, ο Χάλεντ ερχόταν στο σπίτι μου και πάντα κάτι έφερνε από τα αγαπημένα μου, παγωμένα φραγκόσουκα, μαύρους χουρμάδες, χυμό από ζαχαροκάλαμο. «Τι θα κάνουμε έλεγα, πώς θα το αντέξουμε, πώς θα είναι η ζωή χωρίς το στήριγμά μας.» «Θα το αντέξεις, έχεις πείσμα, είσαι δυνατή,» έλεγε και ξανάλεγε ο Χάλεντ. «Είσαι η πρώτη μαθήτριά, είσαι σημαιοφόρος, μη λυγίζεις, μπορείς να παλέψεις, είμαι σίγουρος.»

Αυτές οι κουβέντες, εκείνα τα μελαγχολικά απογεύματα στο σπίτι μου, ηχούσαν σαν τύμπανα τις φορές που πήγαινα να λυγίσω. Τότε όρθωνα το κορμί, φανταζόμουν ότι κρατάω τη σημαία και με σταθερά βήματα και αυτοπεποίθηση προχωρούσα μπροστά για να αντιμετωπίσω τη νέα πρόκληση της ζωής.

Στις εξόδους μας, στο σινεμά, στα πάρτι, τις εκδρομές ο Χάλεντ πάντα παρών, φύλακας άγγελος. Ήταν μια ζεστή τρυφερή σχέση που παράπαιε μεταξύ φιλίας και πλατωνικού έρωτα. Δύσκολο να βάλεις τίτλο σε μια τέτοια σχέση.

Τελειώσαμε το σχολείο και έφθασε η δύσκολη στιγμή του αποχαιρετισμού. Εγώ έφυγα για την Ελλάδα να ακολουθήσω σπουδές δημοσιογραφίας κι ο Χάλεντ ξεκίνησε ιατρική στο Πανεπιστήμιο του Καΐρου.» “Δεν θα χαθούμε, θα αλληλογραφούμε, η Ελλάδα δεν είναι μακριά. Θα έρθω να σε βρω στις διακοπές, να με ξεναγήσεις στα

όμορφα νησιά σας. Καλό ταξίδι, θα μου λείψεις» ήταν οι τελευταίες κουβέντες του Χάλεντ στο αεροδρόμιο.

Στην αρχή η αλληλογραφία μας ήταν πολύ πυκνή, ύστερα αραιώσε κι αργότερα περιορίστηκε στις Χριστουγεννιάτικες κάρτες. Κρίμα, γιατί να αλλάζουμε, να αλλάξω είναι το σωστό. Σε ένα ταξίδι μου στη Γαλλία συνάντησα τον Ντάν Γαλλο-Καναδό από το Κεμπέκ. Ήταν κεραυνοβόλος έρωτας που κράτησε πολύ. Φύγαμε μαζί για τον Καναδά και δημιουργήσαμε οικογένεια, τη Ναντίν και τη Νικόλ. Αργότερα ήρθε η μικρή Ναταλί και τότε ένωσα τη γλύκα να είσαι γιαγιά. Τι περίεργο όμως, τότε άρχισε και το ταξίδι και η αναπόληση των παιδικών μου χρόνων στην Αίγυπτο.

Κι ο Χάλεντ ;

Ο Χάλεντ πόνεσε πολύ όταν έχασε την Ευτυχία από τη ζωή του. Τον πρώτο καιρό ήταν απαρηγόρητος, δεν ήθελε να βλέπει κανένα από τους κοινούς φίλους. Είχε πάντα την κρυφή ελπίδα και πόθο ότι η σχέση του με την Ευτυχία θα εξελισσόταν διαφορετικά. Η ζωή του άλλαξε όταν κέρδισε την υποτροφία για ερευνητής στο Παρίσι. Ύστερα προσελήφθη σε μεγάλο ερευνητικό Κέντρο και έχτισε μια ενδιαφέρουσα καριέρα. Εκεί γνώρισε την Κλωντίν, παντρεύτηκαν κι έκαναν ένα γιο τον Μάρκ. Όμως δεν μπορούσε να βγάλει από το μυαλό του την Ευτυχία. Τώρα πια η επικοινωνία τους είχε περιοριστεί στις Χριστουγεννιάτικες ευχές και κάποια μηνύματα. Όμως το γλυκό φτερούγισμα στο στομάχι υπήρχε κάθε φορά που λάμβανε μήνυμά της. Πολλά βράδια αναπολούσε τις παιδικές συναντήσεις τους και μελαγχολικά μονολογούσε : γιατί δεν της μίλησα τότε, γιατί δεν την παρότρυνα να μη φύγει, να μείνουμε μαζί , να παλέψουμε μαζί για τα όνειρά μας. Τι να έκανα όμως, εγώ μουσουλμάνος, εκείνη χριστιανή, δύσκολο ταίριασμα για εκείνη την εποχή.

Ξαναβρεθήκαμε μετά τριάντα πέντε χρόνια στη Ντωβίλ. Εγώ σε δημοσιογραφική αποστολή για τα 70 χρόνια από την απόβαση στη Νορμανδία κι ο Χάλεντ για ένα παγκόσμιο ιατρικό συνέδριο. Εκείνο το αντάμωμα είχε πολλή συγκίνηση και νοσταλγία. Πέσαμε ο ένας στην αγκαλιά του άλλου και κλαίγαμε από χαρά. Ήταν σαν να μην πέρασε μια μέρα από τότε, εκεί γύρω στα 15 μας με τα ποδήλατα. Πόσο όμορφα και άβολα είχα νιώσει τότε, είτε ο Χάλεντ, εκείνη τη φορά στο πάρκο όταν έπεσες από το ποδήλατο κι έτρεξα να σε σηκώσω. Ήρθαμε πολύ κοντά, ένωσα την ανάσα σου κι εκείνο το γλυκό βλέμμα που έλεγε ευχαριστώ. Τραβήχτηκα απότομα αλλά ήμουν πολύ ταραγμένος. Μετά, δύο φορές κόντεψα να πέσω από το ποδήλατο κι εσύ φώναξες «πρόσεχε Χάλεντ, πρόσεχε.” Πόσο το χάρηκα το «πρόσεχε» κάτι σαν βάλαμο στην ψυχή μου το ένωσα.

Ύστερα θυμηθήκαμε την όμορφη εκδρομή μας στο Φαγιούμ, στο σπίτι της θείας μου Έλσας. Είχε μεγάλο σπίτι και χαιρόταν να φιλοξενεί παιδάκια. Δεν είχε δικά της και οι παιδικές φωνούλες της λείπανε. Ήταν η τελευταία Κυριακή της αποκριάς κι όλο το Φαγιούμ είχε βάλει τα γιορτινά του. Τα μπαλκόνια ήταν στολισμένα με μπαλόνια και σερπαντίνες. Κύμα ευθυμίας παντού. Από τα παράθυρα ξεχύνονταν γέλια και μουσικές. Μασκαράδες κυκλοφορούσαν στους δρόμους και πείραζαν τους περαστικούς. Εγώ είχα ντυθεί πριγκίπισσα της άνοιξης. Φορούσα ένα λουλουδένιο στεφάνι στο κεφάλι και περπατούσα καμαρωτά. Ο Χάλεντ είχε ντυθεί ναυτάκι. Ξεχυθήκαμε στους δρόμους, πετάγαμε σερπαντίνες και χορεύαμε στους ρυθμούς της μπάντας. Τι γέλια κάναμε όταν έπεφτε το στεφάνι από το κεφάλι μου και το μαζεύαμε από το δρόμο, ταλαιπωρημένο από τα πατήματα των περαστικών. Αξέχαστη εκδρομή !

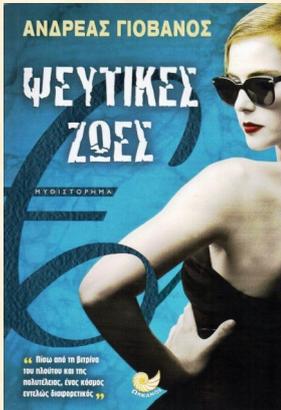
Οι όμορφες εικόνες από τα παιδικά και εφηβικά μας χρόνια ζωντάνεψαν ξανά. Τρέχαμε πίσω στις αναμνήσεις της εφηβείας που χάθηκε και ένα κύμα χαράς και γλυκιάς νοσταλγίας μας πλημμύριζε. Είχαμε ξαναγίνει παιδιά και ξαναζούσαμε νοερά όλα τα όμορφα αλλά και τα δύσκολα. Ο χρόνος είχε σταματήσει στη Ντωβίλ. Οι τρεις ημέρες που ζήσαμε μαζί σε αυτή τη πόλη ήταν από τις ωραιότερες της ζωής μας.

Κι ήρθε το τελευταίο βράδυ. Φύγαμε από το ξενοδοχείο τα μεσάνυχτα για μια βόλτα στην παραλία. Ήταν τόσο όμορφα με το ολόγιομο φεγγάρι. Το ξημέρωμα μας βρήκε αγκαλιά στην αμμουδιά σιωπηλούς και μελαγχολικούς. "Θα ξαναβρεθούμε;» ρώτησε ο Χάλεντ. «Μήπως είναι αργά» απάντησα. «Ποτέ δεν είναι αργά να κυνηγήσεις το παιδικό σου όνειρο,» σχολίασε τρυφερά ο Χάλεντ «και δεν έχουμε πολύ καιρό.» Είναι οι στιγμές που η καρδιά αποστρέφεται την πραγματικότητα και η λογική παραμερίζεται . Απέναντί σου στέκονται η μοίρα, οι κοινωνικοί νόμοι, το άδικο, ο δισταγμός. Σκέφτεσαι αν θα αντέξεις την ανατροπή και η ταραχή είναι μεγάλη. Όμως τίποτα δεν θα σε παρηγορεί για το χαμένο όνειρο.

«Γιαγιά ξύπνα, προσγειωνόμαστε.» «Ναι, ναι Ναταλί , ξύπνια είμαι.»«Για πες μου γιαγιά θα πάμε κατευθείαν στις Πυραμίδες ; Τι λέει ο Χάλεντ;» «Πάμε, πάμε τώρα και βλέπουμε...»

«Ψεύτικες ζωές». Ανδρέας Γιοβάνος, εκδόσεις Ωκεανός.

.....γράφει η Πέρσα Κουμούση

«Ο Ελληνοαμερικανός αρχαιολόγος Ντην Ντάλας φθάνει στην Αθήνα της οικονομικής κρίσης για να εργαστεί δίπλα στον καθηγητή Νίκο Αλφιέρη. Γοητευμένος από τη χαλαρή και ανέμελη αθηναϊκή ζωή, βρίσκεται χωρίς να το καταλάβει μπλεγμένος σε μια υπόθεση διαφθοράς και μυστηρίου. Κι ενώ πιστεύει πως η διαμονή του στην Ελληνική πρωτεύουσα θα είναι ό,τι απολαυστικότερο έχει ζήσει ως τώρα, μια σειρά από περίεργα γεγονότα, του αποκαλύπτουν μια αλήθεια που δεν θα τη φανταζόταν ποτέ, έναν κόσμο εντελώς διαφορετικό απ' αυτόν που βλέπει να κινείται στους δρόμους της πόλης»

Ένα μυθιστόρημα δράσης, χιούμορ, έρωτα, αλλά και ένα δράμα καθημερινών ανθρώπων που αγωνίζονται για την επιβίωση και την αξιοπρέπειά τους.

Διαβάζοντας το βιβλίο του Ανδρέα Γιοβάνου, που φέρει τον τίτλο «Ψεύτικες ζωές», γρήγορα διαπίστωσα ότι είχα να κάνω με ένα βιβλίο ενδιαφέρον και σοβαρό μέσα στην επιφανειακή απλότητά του. Και τούτο διότι πέρα από την ιστορία που πραγματεύεται ο συγγραφέας, την περιπέτεια των ηρώων που περιγράφει και που σε πολλά σημεία της θυμίζει αστυνομικό θρίλερ, ο συγγραφέας καταφέρνει εδώ να αποτυπώσει εύστοχα την εποχή μας, μια εποχή βαθιάς οικονομικής κρίσης, αλλά πρωτίστως ηθικής. Γιατί ενώ περιγράφει την περιπέτεια μιας μερίδας ανθρώπων της σύγχρονης, αλλά ταλαιπωρημένης από τα οικονομικά σκάνδαλα Αθήνας, στην ουσία ανατέμνει την κοινωνία της, αναδεικνύοντας τις πολλαπλές της πλευρές, και κυρίως καταδεικνύοντας τις αδυναμίες της, αλλά και όλα εκείνα τα «κρυμμένα μυστικά», τα πάθη και τα λάθη της που κρύβονται πίσω από το δήθεν «χαρισάμενο» προσωπείο της μέχρι προσφάτως «ψεύτικης» ευμάρειάς της. Έτσι, το βιβλίο αυτό διαθέτει δυο σημαντικές πλευρές ή επίπεδα. Το πρώτο είναι η ιστορία, η περιπέτεια των ηρώων που διαδραματίζεται στα πλούσια προάστια της Αθήνας και το δεύτερο είναι το πολιτικό και κοινωνικό υπόβαθρο της χώρας, ο φόντος, ή ο καμβάς πάνω στον οποίο ο συγγραφέας κτίζει τον μύθο του, δομεί τους χαρακτήρες / πρόσωπα και εξελίσσει την ιστορία του. Τα δυο αυτά επίπεδα είναι άρτια δεμένα μεταξύ τους και αντανακλούν σε μεγάλο βαθμό τις σκέψεις και τη θέση του συγγραφέα απέναντι στα πράγματα, χωρίς όμως να ασκεί άμεση κριτική, ούτε να επιδεικνύει καμία απολύτως διάθεση διδασκαλισμού. Έτσι ο Α Γ, αντλεί την πρώτη ύλη του από την καθημερινότητα κι αποτυπώνει πτυχές της που βιώνουμε οι ίδιοι ή ακούμε για αυτές στις ειδήσεις και το ιντερνέτ, αλλά με μια μάλλον αποστασιοποιημένη κι ανατρεπτική ματιά και ίσως για αυτό τον λόγο επιλέγει ο κεντρικός ήρωας του βιβλίου να είναι «ξένος», και όχι γηγενής. Και παρότι το πολιτικό υπόβαθρο είναι εύκολα διακριτό από τον υποψιασμένο αναγνώστη, η «περιπέτεια» που αποτυπώνει, όπως και οι ερωτικές/ αισθησιακές σκηνές του βιβλίου το καθιστούν ανάλαφρο και ευκολοδιάβαστο. Στα προτερήματα του βιβλίου συγκαταλέγεται η πλοκή του. Η πλοκή είναι στιβαρή, με γρήγορο ρυθμό/παλμό, πολλές ανατροπές που το καθιστούν εξίσου ενδιαφέρον, αν όχι περισσότερο από άλλα του είδους του, ενώ ακόμα και η τραγικότητα των ηρώων ή των καταστάσεων που ακολουθούν στο δεύτερο μισό του βιβλίου, εξισορροπείται με το εύθυμο πνεύμα που διαποτίζει τους διαλόγους, συχνά και τις περιγραφές, ή εκεί, όπου υπάρχει στοχασμός του ίδιου του αφηγητή. Άξια λόγου είναι επίσης και η αληθοφάνεια των ηρώων του. Οι χαρακτήρες είναι σύνθετοι, διαθέτουν πολλαπλές πλευρές, και όχι επίπεδοι ή «καρτούν» όπως συνηθίζουμε να λέμε χάριν αστεϊσμού στο χώρο της κριτικογραφίας, και είναι βέβαιο σε ένα βαθμό αναγνωρίσιμοι, παρότι επ ουδενί κλισέ ή τετριμμένοι. Ο Α Γ περιγράφει τύπους ανθρώπων μιας μερίδας της κοινωνίας μας που είναι σκοτεινή, διεφθαρμένη και άπληστη και που καλείται τώρα να πληρώσει το τίμημα των λαθών της-ή μήπως όχι; Αυτό θα το ανακαλύψει ο αναγνώστης μέσα από την ανάγνωση.

Το βιβλίο του Α Γ που εύστοχα τιτλοφορείται «Ψεύτικες ζωές» είναι λοιπόν ένα βιβλίο που τα εμπεριέχει όλα αυτά, αλλά θα ήταν παράληψή μου να μην αναφερθώ και σε δυο σημαντικά στοιχεία που το διέπουν και το υπηρετούν εξαιρετικά και ίσως έμμεσα να τα έχω ήδη αναφέρει. Αυτά είναι: το χιούμορ και ο ανεπαίσθητος σαρκασμός για τα κακώς κείμενα του τόπου. Εξάλλου το βιβλίο, όπως ανέφερα διαπνέεται από το πνεύμα του συγγραφέα και που είναι φανερό ότι επιθυμεί να εγείρει ερωτηματικά στον αναγνώστη του, να τον προκαλέσει να αναλογιστεί και ταυτοχρόνως να αναγνωρίσει τις πικρές αλήθειες που του φανερώνει. Πέρα, λοιπόν, από το «στόρι», την περιπέτεια που πράγματι θεωρώ ενδιαφέρουσα και θα κρατήσει αμείωτο τον ενδιαφέρον του αναγνώστη, είναι ένα βιβλίο βαθιά ανθρώπινο, κοινωνικό, και σε ένα σημαντικό βαθμό, πολιτικό.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΕΝΙΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΤΕΙΑΝΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ

Με μεγάλη χαρά μάθαμε ότι σε Διεθνές Συνέδριο με θέμα την «Ενσωμάτωση λειτουργιών σε πολυμερή υλικά» που έγινε στο τέλος Σεπτεμβρίου στο Potsdam University της Γερμανίας, στα πλαίσια του οποίου παρουσιάστηκαν 86 ερευνητικές εργασίες σε posters, το βραβείο έλαβε η Αφροδίτη Δωρίτη, κόρη του Αμπετειανού αρχιτέκτονα Απόστολου Δωρίτη, απόφοιτου 1962 και Ειδικού Γραμματέα του ΔΣ του Συλλόγου μας και της Παυλίνας Καραναστάση, Καθηγήτριας Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης.

Το Συνέδριο στόχο είχε να βοηθήσει την έρευνα προκειμένου να καλυφθεί η πολύ μεγάλη ανάγκη σχεδιασμού και ανάπτυξης νέων λειτουργικών υλικών, για την βελτίωση της ποιότητας ζωής, την αύξηση της προστασίας του περιβάλλοντος και την ανάπτυξη προηγμένων τεχνολογιών. Στα πλαίσια αυτά, η επιστήμη των πολυμερών έχει κινηθεί δυναμικά προς λειτουργικά συστήματα πολυμερών, στα οποία κατάλληλα σχεδιασμένες μοριακές και μακρομοριακές μονάδες δρουν από κοινού για να καταστεί δυνατή μια συγκεκριμένη λειτουργία ή δράση.

Η Αφροδίτη Δωρίτη τελείωσε την Ελληνογερμανική Αγωγή, αποφοίτησε από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ), Τμήμα Χημείας, έκανε Μεταπτυχιακό (Joint Master of Polymer Science) στο Βερολίνο και ολοκληρώνει την Διδακτορική της Διατριβή (PhD) στο Potsdam University και Max Planck Institute of Colloids & Interfaces.

Ο Σύλλογος Αμπετείου Σχολής και ο Κάδμος συγχαίρουν την Αφροδίτη και τον περήφανο πατέρα της Απόστολο.

Η φωτογραφία είναι από την αποφοίτηση της Αφροδίτης από το ΕΚΠΑ, με τον πατέρα της Απόστολο και τον αδελφό της Δημήτρη.

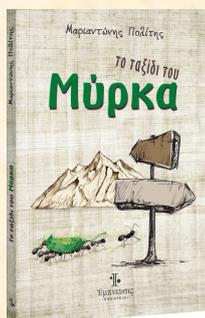

Παρουσίαση του νέου βιβλίου του Αμπετειανού Μαρριαντώνη Πολίτη

Απόφοιτος 2003

Είναι δυνατόν κάτι μικρό να έχει μεγάλη ιστορία; Έχουμε φανταστεί ποτέ ότι ένα μικρό έντομο μπορεί να κρύβει μέσα του άπειρα συναισθήματα τα οποία πιστεύουμε ότι μόνο οι άνθρωποι τα νοιώθουν; Ακόμα και αν τα μυρμηγκία θεωρούνται από τα πιο δυνατά πλάσματα της φύσης, μπροστά στον άνθρωπο και τα κατασκευάσματά του είναι αδύναμα.

Έχουμε σκεφτεί ποτέ ότι αυτό που για εμάς είναι λίγα βήματα, για κάποια όντα θα μπορούσε να είναι ταξίδι ζωής; Πιθανόν, να υπάρχουν όντα τα οποία θεωρούν τα δικά μας ταξίδια ζωής... μερικά βήματα. Έτσι λοιπόν ο Μύρκας, ένα μικρό μυρμηγκί αποφασίζει να κάνει το πιο δύσκολο ταξίδι στην ιστορία των μυρμηγκιών για τα μάτια της αγάπης του. Θα προσπαθήσει να διασχίσει την μαύρη έρημο όπου συμβαίνουν πολλά εξωπραγματικά φαινόμενα και ποτέ κανείς δεν γύρισε να τα εξιστορήσει.

Ο Μαρριαντώνης Πολίτης γεννήθηκε στο Κάιρο τον Ιούνιο του 1985 και στο Κάιρο, έζησε όλα τα παιδικά και μαθητικά του χρόνια. Από μικρή ηλικία, μιλάει Ελληνικά, Αραβικά, Γαλλικά και Αγγλικά.

Μετά την αποφοίτησή του από την Αμπέτσιο, αποφάσισε να μεταβεί στην Ελλάδα όπου σπούδασε Διεθνείς Σχέσεις στο State University of New York, Empire State College. Επίσης είναι κάτοχος MBA με εξειδίκευση στο ανθρώπινο δυναμικό από το L'Institut universitaire Kurt Bösch. Το Μύρκας είναι το δεύτερο του βιβλίο.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Αμπετείου Σχολής
Σας προσκαλεί να γιορτάσουμε μαζί
“Τα 20 χρόνια του”

την Κυριακή 23 Οκτωβρίου στις 18:30
στον Σύνδεσμο Αιγυπτιωτών Ελλήνων (Σ.Α.Ε.)

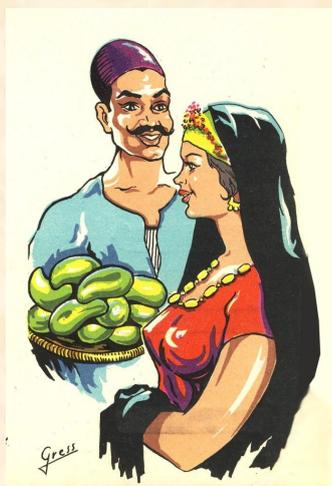
Γ' Σεπτεμβρίου 56, Αθήνα

Μετά το πέρας της εκδήλωσης, θα ακολουθήσει δείπνο
προσφορά του Ιδρύματος Αμπετείου Σχολής
και του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

π.α. μέχρι τις 20 Οκτωβρίου στον κ. Πιερή στα

τηλ. 210 6840100 – 6932 704820

Το σκίτσο του Γκρέις

Sweet Mangos عزيمة يا منجه

Για την καταβολή της συνδρομής σας.....

Η καταβολή της συνδρομής σας 15 ευρώ ή δωρεάς υπέρ του Συλλόγου μας μπορεί να γίνει με κατάθεση στην Τράπεζα Πειραιώς (αρ. λογαριασμού :6577-126569-278, ή αρ. IBAN : GR8301715770006577126569278 στο όνομα Πιερής Δημήτριος.

ΠΡΟΣΟΧΗ : με την κατάθεση να αναφέρετε το όνομα ή τα ονόματα για τα οποία καταθέτετε.

Μετά την κατάθεση ενημερώνετε τον Ταμία κ. Μ.Πιερή , τηλ 210 6840100 6932704820 ή και ηλεκτρονικά dpieris@gmail.com για την έκδοση της σχετικής απόδειξης, η οποία θα σας αποσταλεί αλλά και για τη δημοσίευση της χορηγίας σας στον Κάδομο.

Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο Καΐρου: Μια συγκινητική βραδιά μνήμης το 1993

.....γράφει η Μαρία Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη

Στις 19 Μαρτίου 1993, ο Σύλλογος Ελλήνων Καΐρου με πρόεδρο τον Μιχάλη Μπίσκο οργάνωσε μια συγκινητική τιμητική βραδιά για τους εκπαιδευτικούς του Αχιλλοπουλείου Παρθεναγωγείου Καΐρου. Το σχολείο αυτό αποτέλεσε το βασικό εκπαιδευτικό ίδρυμα για χιλιάδες Ελληνίδες του Καΐρου και στάθηκε ορόσημο στην ιστορία της ελληνικής παροικίας της πόλης. Ως ίδρυμα της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου πήρε το όνομα του Μεγάλου Ευεργέτη Ευάγγελου Κ. Αχιλλόπουλου ο οποίος το 1884 ανέλαβε τα έξοδα λειτουργίας του. Μάλιστα προσέφερε και την κατοικία του στο Μούσκι ως καλύτερη στέγη για το σχολείο που μέχρι τότε λειτουργούσε σε παστριαρχικό οίκημα. Το νεόδμητο μεγαλοπρεπές κτίριο στο Μπαμπ ελ Λουκ, στέγασε το σχολείο από το 1928 μέχρι το 1964 και συνέβαλε στην περαιτέρω μεγάλη πρόοδο του παρθεναγωγείου. Περιλάμβανε δτάξιο Δημοτικό, δτάξιο Γυμνάσιο και Ζτάξια Αστική Σχολή. Το 1931-1932 φοίτησαν σ' αυτό 1.174 μαθήτριες, αριθμός ρεκόρ. Το καλοκαίρι του 1964 το κτίριο του Αχιλλοπούλειου πουλήθηκε στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο Καΐρου. Αν και συνέχισε να λειτουργεί κάτω από άλλη στέγη, τα καλύτερά του χρόνια είχαν τελειώσει, όπως είχαν τελειώσει τα χρόνια ακμής των ελληνικών παροικιών της Αιγύπτου.

Οι δασκάλες και οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και οι καθηγήτριες υπήρξαν πρωταγωνιστές μαζί και πρωτεργάτες της σχολικής μας παιδείας. Μας έμαθαν τι θα πει ήθος και κοινωνική ευθύνη, φιλανθρωπία και σεβασμός στον άλλο, ευγενής άμιλλα και πειθαρχημένη εργασία -- όλα, πολύτιμα δώρα ζωής για τα οποία τους είμαστε παντοτινά ευγνώμονες. Η εκδήλωση αυτή που υλοποιήθηκε με πρωτοβουλία των παλιών μαθητριών του σχολείου Κάτιας Ζιλβελοπούλου-Πόποβιτς, Μαρίας Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη και Ελένης Παπαλέξη-Βιντιάδη, αποσκοπούσε να αναγνωρίσει την προσφορά τους και να απευθύνει ένα συμβολικό «ευχαριστώ».

Η τιμητική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο εντευκτήριο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων (με πρόεδρο τότε του ΣΑΕ τον Ευθύμιο Σουλογιάννη) περιλάμβανε ομιλίες από την τελευταία διευθύντρια του σχολείου Αργίνη Φραγκούλη, και την απόφοιτο, κόρη εκπαιδευτικών Ρέα Καλοκάρδου-Κραντονέλλη. Περιλάμβανε επίσης προβολή διαφανειών και σχολικά τραγούδια από το «Ορεομπρίζο» μέχρι τη «Μαργαρίτα» και το «Αμπεμπαμπλόμ» που οι οργανώτριες είχαν προηγουμένως μαγνητοφωνήσει ειδικά για την εκδήλωση. Στους εκπαιδευτικούς -- ανάμεσα στους οποίους ήταν και η γυμνάστρια των μητέρων μας Μαρίκα Μάνη -- μοιράστηκαν στεφάνια δάφνης και σε όλους τους παριστάμενους μια μεγάλη αφίσα με φωτογραφίες από την ιστορία της σχολής. Η συγκίνηση στο εντευκτήριο όπου δημιουργήθηκε το αδιαχώρητο, ήταν σχεδόν απτή. Για καλή μας τύχη, κάποιο άτομο μαγνητοσκόπησε μέρη της εκδήλωσης και έτσι διασώθηκε ένα μέρος της. Το πώς έφθασε στα χέρια μας η κασέτα VHS κανείς πια δεν θυμάται, αλλά 23 χρόνια αργότερα, τον Απρίλιο του 2016 (κάλλιο αργά παρά ποτέ!) το βίντεο ανέβηκε στο YouTube με κείμενα της υπογράφουσας και μετά από επεξεργασία από τον Τάκη Σφακιανόπουλο. Στον «Κάδρο» δημοσιεύονται για πρώτη φορά οι φωτογραφίες που τράβηξε ο Αμπετειανός Φοίβος Κυριακού. Για την ιστορία πρέπει να αναφέρουμε και τις Άννα Κασσαβέτη-Τσιαμούρη, Δέσποινα Ιγνέλλη-Αγγελονίδου, Σούλη Καρατζά-Κοντού και Βάνα Μανωλάτου που βοήθησαν μοιράζοντας στεφάνια και αφίσες στους παριστάμενους. Το Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο εξακολουθεί να λειτουργεί ως μικτή δημοτική σχολή και, όπως πάντα, τελεί υπό τη φροντίδα της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Στεγάζεται στο μέγαρο του πρώην Σπετσεροπουλείου Ορφανοτροφείου στην Ηλιούπολη του Καΐρου.

Η Λέλα Ρώτα περιεργάζεται το στεφάνι της κάτω από το βλέμμα της Αλκμήνης Τεκτονίδου.

Χρήστος Διονυσσόπουλος

Ο αντιπρόεδρος του ΣΕΚ Γ. Διαμαντής, ο πρόεδρος Μ. Μπίσκο, και οι οργανώτριες Ε. Παπαλέξη και Μ. Αδαμαντίδου.

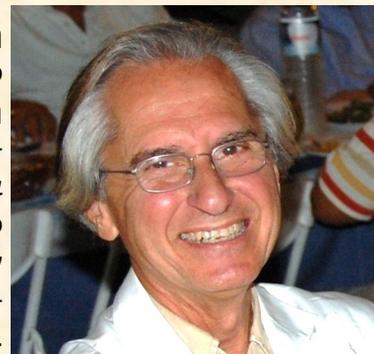

Στο κατάμεστο από αποφοίτους εντευκτήριο, βλέπουμε στην πρώτη γραμμή, από αριστ. τις Αλκμήνη Τεκτονίδου, Λέλα Ρώτα, Μαρία Γαζή, άγνωστη κυρία, Μαρ. Μάνη, Φωφώ Κοσμά.

Η ΕΛΕΝΗ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΩΣ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ

Ένα εκπαιδευτικό «project» της Αμπετείου Σχολής

Η Αμπέτειος Σχολή Καΐρου αναλαμβάνει για το νέο σχολικό έτος μια μεγάλη εκπαιδευτική πρωτοβουλία, με στόχο να οικοδομήσει ένα διεθνές εκπαιδευτικό δίκτυο που θα ανοίξει διάπλατα τους ορίζοντες για τους μαθητές της στην αυριανή καριέρα τους. Μετά τη συμμετοχή στον Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό Ρομποτικής 2016 στην Αθήνα, προγραμματίζεται για τη νέα σχολική χρονιά το ανέβασμα της τραγωδίας του Ευριπίδη *Ελένη* ως χοροδράμα με τη συμμετοχή σχολείων τόσο από την Αίγυπτο όσο και το εξωτερικό. Η Θεατρική Ομάδα της Αμπετείου έχει τον γενικό συντονισμό ενώ κάθε σχολείο που συμμετέχει έχει την ευθύνη να παρουσιάσει ως χορογραφία ένα επεισόδιο ή χορικό του έργου.

Θα συμμετάσχουν επιπλέον επαγγελματίες χορευτές της Όπερας του Καΐρου ως σολίστες. Την ευθύνη της σκηνοθεσίας και της επεξεργασίας του πρωτότυπου κειμένου έχει ο **Γιάννης Τζουμέρκας** υπεύθυνος στρατηγικού σχεδιασμού της Αμπετείου Σχολής, (φιλόλογος, ζωγράφος και γλύπτης) ενώ την αυθεντική μουσική για την παράσταση συνθέτει ο διάσημος Αμπετειανός πιανίστας και συνθέτης **Γιώργος Δέλφης (Κουσανέλλος για τους συμμαθητές του)**, με βάση την εμπειρία του ως πιανίστας στην Όπερα του Παρισιού. Ήδη υπάρχουν προχωρημένες συζητήσεις με άλλα σχολεία για τη συμμετοχή τους. Με την παρούσα απευθύνουμε δημόσια πρόσκληση στους Απόφοιτους Αμπετειανούς σε όλο τον κόσμο, αν γνωρίζουν κάποιο σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή πανεπιστημιακή θεατρική ομάδα που θα ενδιαφερόταν να συμμετάσχει στο

έργο να επικοινωνήσουν το συντομότερο με τον Κάδρο ή τον Σύλλογο Αμπετείου Σχολής (ambetios@ambetios.gr), ή με τον υπεύθυνο του project (itzoumerkas@gmail.com)

Μας το έδωσε ο γιός του Αντώνης Μαδουρόπουλος

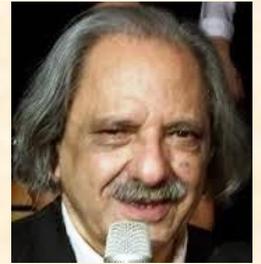

Από το 9ο Ομοσπονδιακό Συνέδριο των Ελλήνων εξ Αιγύπτου Βορείου Αμερικής στο Τορόντο.

Στην φωτογραφία: Λίτσα Αναγνώστου, Άντζελα Φωκά, Ευάγγελος Πεζάς, Τότα Τσαμακούλου.

ΚΟΥΜΠΡΙ ΕΛ ΛΕΜΟΥΝ Σενάριο (απόσπασμα)

.....γράφει ο Κώστας Φέρρης απόφοιτος 1953

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΡΑ. ΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΑΜΠΕΤΕΙΟ

Ο κύριος Λιούρης συνεχίζει την ανάλυση του Καβάφη, κρατώντας ξεχωριστά και στα δύο χέρια τα δύο ποιήματα. Απ' έξω ακούγονται, μακρινές ακόμα, κάποιες φωνές διαδηλωτών. Στον πίνακα γραμμένο με κιμωλία:

ΙΘΑΚΗ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ Δύο μύθοι του Κ.Π. Καβάφη

Στην έδρα ακουμπισμένο ένα κάδρο με τη χαρακτηριστική εκείνη φωτογραφία του Καβάφη με γυαλιά. Το βλέμμα του Λιούρη, περνάει από το ένα ποίημα στο άλλο, αναλόγως.

ΛΙΟΥΡΗΣ

“Ήδη θα το κατάλαβες, οι Ιθάκες τι σημαίνουν”. Τι σημαίνουν λοιπόν; “Έτσι που τη ζωή σου έζησες εδώ...” και αν την έζησες καλά, με πλούσιες εμπειρίες και ηθικές αρχές, σαν τις περιπέτειες του ακέραίου Οδυσσέα, τότε η Ιθάκη θάναι μέσα σου, και θα την κρατάς μαζί σου, σαν θησαυρό, όπου κι αν πας. Αν όμως τη ζωή σου τη χάλασες στη διάρκεια του ταξιδιού, τότε ακόμα κι αν βρεθείς στην ίδια την Ιθάκη την πραγματική, θάχεις απλώς αποχαιρετήσει την Αλεξάνδρεια που έφυγε, την Αλεξάνδρεια που έχασες.

Ο Τάκης έχει απορροφηθεί εντελώς από το σκεπτικό του καθηγητή του. Όμως το μάθημα διακόπτεται, από τον επιστάτη, που ανοίγει την πόρτα και πλησιάζει τον Λιούρη, να του πει κάτι στ' αυτί. Απ' έξω ακούγονται όλο και δυνατώτερα οι φωνές των διαδηλωτών. Ο κύριος Λιούρης κλείνει τα βιβλία του, κι απευθύνεται στους μαθητές. Έχει σοβαρέψει, ξαφνικά.

ΛΙΟΥΡΗΣ

Κύριοι. Τώρα θέλω να επιδείξετε όλη την ψυχραιμία που αρμόζει στην ηλικία σας. Θα μαζέψετε τα πράγματά σας, ο κύριος Χαντέλης θα σας οδηγήσει κατά ομάδες ως την είσοδο της σχολής, κι από κεί θα πάτε κατευθείαν σπίτια σας. Σύμφωνοι;

Σούσουρο. Οι μαθητές έχουν σηκωθεί και μαζεύουν βιαστικά τα βιβλία και τετράδιά τους από τα θρανία. Συνωστισμός στην έξοδο. Ο κ. Χαντέλης προσπαθεί να βάλει τάξη.

Τίτλος: 26 Ιανουαρίου 1952

Αναμνήσεις από την Αμπέτειο

Ελ Μάτουα (Το σουγιαδάκι)

.....γράφει ο Χρίστος Χριστοφόρου απόφοιτος 1950

Εάν σας γράφω αυτό το γεγονός σήμερα το οφείλω σ' ένα τόσο δα σουγιαδάκι που υπήρξε η σωτηρία μας την κατάλληλη στιγμή. Μεγάλη εκδρομή στο Μπαράζ με συμμετοχή της 5^{ης} και 6^{ης} Γυμνασίου και Εμπορικού του 1949 και των καθηγητών.

Κατά το απόγευμα ο κος Κονάς μας κερνάει μια βαρκάδα για όποιον θέλει, και μας κάνει την τιμή να είναι μαζί μας στην 'φελούκα' που ήμασταν εμείς της 5^{ης} Εμπορικού. (Είχαμε μαζί μας όργανα , ένα ακορντεόν, μια κιθάρα και κλαρίνο).

Καπετάνιος μας ήταν ένας πιτσιρικάς 13-15 ετών και ο πατέρας του στην άλλη 'φελούκα', όλα πήγαιναν μια χαρά με ωραίο αεράκι και με τα τραγούδια μας εφ' όσον πηγαίναμε ίσια προς τους νειλοφράκτες.

Όταν όμως ήρθε η στιγμή η βάρκα να στρίψει για να επιστρέψει, ο καπετάνιος μας είχε τυλίξει το σχοινί που κρατούσε το πανί γύρω από ένα σωλήνα στο πίσω μέρος της βάρκας. Εδώ έπρεπε να γυρίσει το πελώριο πανί από την άλλη πλευρά για να αλλάξει την κατεύθυνση..... αμ' έλα που το σχοινί έγινε κόμβος και δεν μπορούσε να τον λύσει.... Η δε βάρκα έγερνε από την μια μεριά τόσο που το νερό ακόμα λίγο θα έμπαινε μέσα και τραβούσαμε ίσια για το φράγμα!!!!

Ο πιτσιρικάς άρχισε να φωνάζει για ΜΠΑ για ΜΠΑ..... ο δε πατέρας του τον συμβούλευε από την άλλη βάρκα.....

Εντούνι μάτουα.. αντόκουμ μάτουααα!!! Οπότε από την τσέπη του Σωκράτη Ορφανού εμφανίστηκε ένα σουγιαδάκι (ο Σωκράτης είχε την συνήθεια να καρφώνει επανειλημμένα το σουγιαδάκι στο θρανίο του και ο κος Μοσχίδης με τα μάτια γουρλωμένα προς το νταβάνι και το χέρι του απλωμένο του φώναζει «Ορφανέ παιδί μου, βάλε αυτό το πράγμα στην τσέπη σου»)

Ε!!! λοιπόν αυτό το πράγμα χρειάστηκε για να κόψει το σχοινί ο μικρός, ενώ εμείς όλοι βρισκόμασταν από την άλλη πλευρά της βάρκας για αντίβαρο.... Ξαφνικά με το κόψιμο του σχοινοῦ το πανί γύρισε από την άλλη πλευρά της βάρκας, και όλη η βάρκα έγερνε προς το νερό μαζί με μας. Ευτυχώς, η βάρκα ισορρόπησε σε λίγο και εμείς καταλάβαμε πόσο κινδυνέψαμε να βρεθούμε μέσα στο ποτάμιΓΛΥΤΩΣΑΜΕ!!!!

Αυτή είναι η ιστορία του ΜΑΤΟΥΑ, το σουγιαδάκι που ίσως του χρωστάμε τη ζωή μας.

Μόντρεαλ 2016

Οι αναγνώστες μας γράφουν

Dear Mr Pezas Abetiane File

You are treating yourselves as you say "amateurs" as a matter of fact you should be very proud of your accomplishments the presentation and composition of the magazine is not an amateur's job but a very high quality work! In expectation of our Next Kadhmos, I sincerely send my regards to you and your group of good co-workers wishing Long and prosper Life to you and Kadhmos !!

Chris Christoforou Apofitos Emporikou, 1950.

Montreal, Canada. cschristoforou@sympatico.ca

Φωτογραφία από θεατρική παράσταση στην Αμπέτσειο

.....γράφει η *Νανά Ευσταθιάδου* απόφοιτος 1966

Πόσα χρόνια πίσω αλήθεια! Μια όμορφη μικρή κοινωνία, αυτή του σχολείου μας, με τα άγχη και τα χτυποκάρδια μας, με τα μαθήματα και τις γιορτές μας και πάνω απ' όλα με τις δυνατές κι αξέχαστες φίλιες μας. Ίσως να μην έπρεπε συναισθηματικά ν' αναλάβω το ξετύλιγμα αυτής της φωτογραφίας, όπου η παιδική μου φίλη Βεατρίκη, η Μπέμπε 'όπως την έλεγα, κι εγώ, η Νάνη όπως με έλεγε, χορεύαμε ξένοιαστα και πειθαρχημένα σε μια από τις εθνικές γιορτές της Αμπετείου μας. Από την άλλη πάλι, ένιωσα κάτι σαν φόρο αγάπης που όφειλα ν' αποδώσω σ' αυτόν τον τόσο δικό μου άνθρωπο που τόσο γρήγορα και άδικα μας άφησε, σ' αυτήν την χαμογελαστή και ικανότατη κοπέλα που πέρα από μένα στήριξε και δούλεψε με πάθος για να ευχαριστήσει όλους εμάς, στο όνομα του αγαπημένου μας Σχολείου, μέσα από το Σύλλογό μας.

Έτσι όπως την βλέπω, όμορφη και χαμογελαστή, έτσι θα παραμείνει πάντα στην καρδιά και στο μυαλό μου. ..

Διαλέγαμε λοιπόν τα ρούχα που μας διέθετε το σχολείο πάντοτε με περηφάνια λες και θέλαμε να μπούμε στο αληθινό σώμα κάποιας μακρινής μας συμπατριώτισσας. Θέλαμε να είμαστε αληθινές και άξιες παρουσίες της πατρίδας μας, κάτι που σίγουρα πολλά από τα κορίτσια νιώθανε και επιθυμούσαν. Τι γέλια κάναμε μέχρι να το πετύχουμε... Βάζαμε και βγάζαμε το ένα ή το άλλο καπέλο, δοκιμάζαμε φούστες και φούστες και τελικά κάτι ωραίο πάντα βρίσκαμε. Περιμέναμε πώς και πώς τις Εθνικές μας Γιορτές. Θέατρο, χοροί και ποιήματα... Τι όμορφες που ήταν αλήθεια εκείνες οι στιγμές... Προσοχή μην χάσουμε τα λόγια μας, προσοχή μην χάσουμε τα βήματά μας...

Καμαρωτές και σίγουρες για το αποτέλεσμα όλες μας.

Παραστάσεις ζωής όλα τα απαθανατισμένα στιγμιότυπά μας! Και δεν ξέρω, αλλά με τα χρόνια διαπίστωσα ότι αυτές είναι κι οι παραστάσεις που μας μένουν. Εποχές αθωότητας και ξενοιασιάς, περίοδοι διαμόρφωσης χαρακτήρων και θεμελίωσης σχέσεων... Κι εδώ μιλάμε για το έργο του σχολείου κι αυτό των ηθοποιών. Μέσα σ' ένα πλαίσιο, σε μια σκηνή, που θα μείνει αθάνατη στη μνήμη μας.

Από την παράσταση ΗΛΕΚΤΡΑ του Ευριπίδη, 4/6/1972.

Πρώτη σειρά από αριστερά:

Γέρων - Γιώργος Μακρής (Ε' Κλασσ.)

Πυλάδης - Στέφανος Αργυρίου (Δ' Κλασσ.)

Ορέστης - Χρήστος Παπαγεωργίου (Δ' Πρακτ.)

Ηλέκτρα - Μαίρη Λαγού (Στ' Κλασσ.)

Από το Άλμπουμ της οικογένειας Βλασσόπουλου

Από το άλμπουμ του Βάκου

